

வெள்ளியல் நோக்கு

பெரி / அக்.
1980
Malar

நீர் வளங்களின் முகாமை

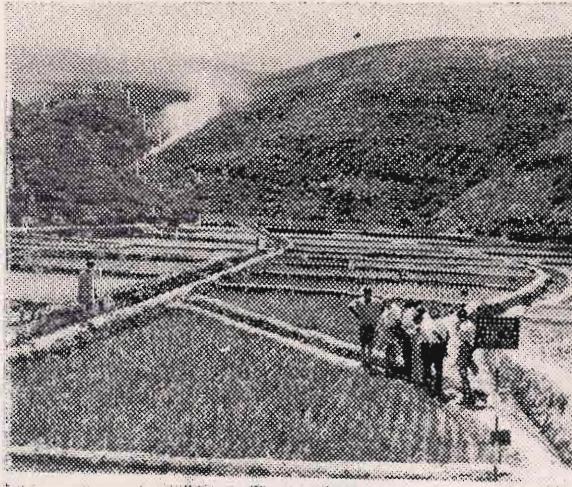
‘சுகல் ஜீவிகளும் நீரிலிருந்து

உற்பத்தியானவையே’

தல்-குர் ஆனில் காணப்படும் இந்த வரிகள் உயிர் வாழ்க்கூடிய நீர் என்ற மூலவளம் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதனை வலியுறுத்துவனவாக இருக்கின்றன. தீர், நிலம் என்ற இரு இயற்கை வளங்களும் விவசாயத்தின் அடிப்படைகளாகும். இவற்றில் மிக அருமையாக காணப்படும் நீர்வளமே கூடிய காங்கிரஸ்யுடன் பயன்படுத்தப்பட வேண்டியதாகும். நாட்டுங் மொத்த நெல் உற்பத்தியில் 60 சதாவீதத்தை உற்பத்தி செய்யும் 12 லைர் வைய மாவட்டங்களிலும் தீர் ஓர் அருமையாக வளமாகவே காணப்படுகிறது. மேஜாக் கெல்லுற்பத்தியே இம் மாவட்டங்களின் போருளாதாரத்தின் ஜீவநாட்டியாகவும் இருக்கிறது. எனவே, நீரின் திறமையான முகாமையும், பாவணையும் கூடிய முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகின்றன. இலங்கையில் விவசாயத்துறையின் முற்று முழுதான அபிவிருத்தி கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கும் நீரிலும், அதன் உச்ச மட்டப் பயன்பாட்டிலுமே தங்கயிருக்கின்றது. இது வரை காலமும் நீர்ப்பாசன நீரை வழங்குவதிலேயே கூடிட கவனஞ்சு செலுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது; அன்றை ஸில்குந்தப்பாக மகாவளி அபிவிருத்தியை அடுத்து ஓர் அருமையான வளம் என்ற முறையில் நீரின் பொருத்த மான முகாமையில் கூடிய கரிசனை காட்டப்பட்டு வருகின்றது. அருமையாகவிருக்கும் வளங்களிலிருந்து உச்ச மட்டப் பயன்பாட்டைப் பெறுவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் நுனுக்கங்களையும், நுட்பங்களையும் இப்பக்கத்திலிருக்கும் படங்கள் காட்டுகின்றன.

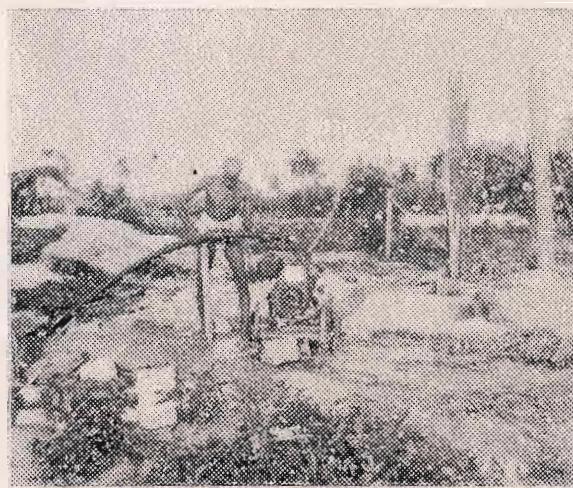
உர் வைய விவசாயிகள் கடுமையான நீர் தட்டுப் பாட்டை எதிர்நோக்கி வருகின்றனர். நீரை மேலே இழுப்பதற்கு கூடிய மனித உழைப்பு தேவைப்படுகிறது. பாரம்பரியமான இந்த நடைமுறைகள் அதிகம் கிளாவித்துப் பேசப்பட்டு வருகின்றன. மேலேயும் சீழேயும் இருக்கும் படங்கள் இதனைக் காட்டுகின்றன.

தீவுங்களையின் மலைநாட்டுப் பகுதியில் வயல்களுக்கு நீரைத் திருப்பவும், விநியோகம் செய்யவும் பண்ணைக்காலாய்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

வயுங்களைப் பகுதி விவசாயிகள் நீரைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு உள்ளார் மாதிரியிலான நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

வயுங்களைப் பகுதி விவசாயிகள் நீரைக் கட்டுப்பட்ட ஆராய்ச்சிப் பரிசீலனைகளின்போது, நீர்ப்பாவணையில் குதியதோழின்துப்ப மாதிரிகள் மின்பற்றப்பட்டு வருவது கண்டுபிடிப்பட்டுள்ளது. பாரம்பரிய முறைகளுக்குப் பார்த்துக் கொள்ள, இயந்திரங்கள் போன்றன இப்பொழுது பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

பொருளியல் நோக்கு

மக்கள் வசீகின்
ஆராய்ச்சிப்பதுதி வெளிப்படு
தலைமுக்காரியாலேயும்,
11 வடு மாடு,
வெறுமூடு 2.
ஒரு விளக்கம்.

மலர் 6

இதழ் 6, 7

செப் / அக். 1980

101

Appropriate Technology Services

121. POINT-PEDDO ROAD
NALLUR, JAFFNA
No. 3031

நிரல்கள்

- 2 நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேடு: ஆகஸ்ட் 1980
20 பொருளாதாரம்: திற்சேரி உண்டியல்கள்
— ஒரு விளக்கம்

விசேஷ அறிக்கை

3 நீர் வளங்களின் முகாமை

எம். டி. சி. அபயரத்ன் 6 நீர் முகாமை — சில நடைமுறைப் பிரச்சினைகள்
கார்லோஸ் டி. ஐஸ்ஸ் 10 நீர்ப்பாசனம், ஒழுங்கமைப்பு,
சமூகப் பங்குகொள்ளல்
லக்ஸ்மன் விக்கிரமசிங்கா 16 நீர் முகாமையில் பங்குகொள்ளல் அனுகுமுறை
சிறப்புக் கட்டுரைகள்

டயனு ரூஸ்
பீடர் அடம்சன்
ஸால் ஹ அல்விஸ்

21 பெண்கள் இயந்திரங்களைவிட மலிவானவர்கள்
23 பெண்கள் ஆண்களைவிடக் கடினமாக
வேலைசெய்கின்றனர்
26 இலங்கையின் மீன்பிடிக் கைத்தொழில்
70 களிலும் 80 களிலும் அதன் போக்குகள்

தனிர்க்க முடியாத சில சூழ்நிலைகளினால் அச்சடிப்பதில் ஏற்பட்டிருக்கும் தாமதத்தினை
நிவர்த்தி செய்யும் பொருட்டு நாங்கள் இரு இதழ்களை (செப் / அக். 1980) ஒருங்கிணைத்துள்ளோம். எனினும் எமது சந்தாதாரர்கள் ஒரு வருட சந்தாவுக்கு 12 தனித்தனி இதழ்களைப் பெற உரித்துடையோரவர் என்பதனை அறியத் தருகிறோம்.

Appropriate Technology Services
121. POINT-PEDDO ROAD
NALLUR, JAFFNA
No. 3031

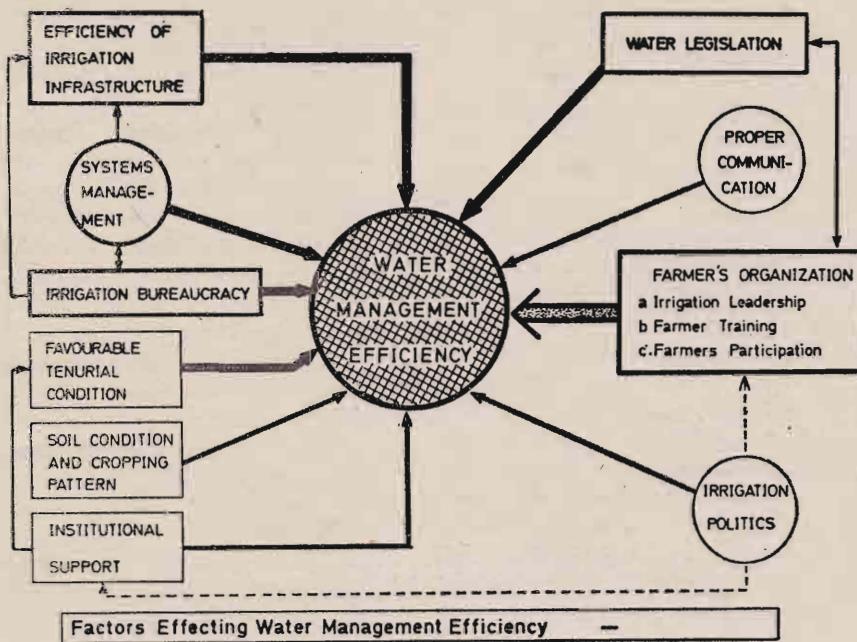
பொருளியல் நோக்கு கருத்துக்கள்படிப் பார்வையும், அறிக்கையும், புள்ளிவிவரத்துறையும், உரையாவல்களும் பல்வேறு கோள்களிலிருந்து அளியும் சூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்திலிரும் அபிவிருத்துக்கால அறிவிகள் வளர்முறைக்குமிக் கோளாகக் கொண்டது. பொருளியல் நோக்கு மக்கள் வசீகின் ஒரு மாநகர் மக்கிடமாகும். எனினும் அதன் பொருளாக்கம் பல்வேறு ஆரியர்களால் எழுதப்பட்ட கடினமான கைத்தொழி குக்கும். அதை உண்டிலின் கொள்கையிலோ உத்திப்பியாயினால் எழுதப்படும்போதினும் பிரச்சினையின் சிறப்புக்கட்டுரையை நூல் பிரச்சினையின் சிறப்புக்கட்டுரையை அம்மானியர்களின் கொடுக்கி நடத்துக்கொண்டும். அதை அவர்கள் காட்டுவதன் நிறுவனங்களைப் பிரச்சினையாகக் கிடைத்துவதை கொஞ்சம் குறிப்புக்கூடம் வரவேண்டுமிருந்தும் விடுவதைகிடைத்தும். பொருளியல் நோக்கு மாநகர் நோறும் வெளி பிடிப்பிடி. அதனை சுதார் கொடுத்துவதன் முயற்சை, விடுபாடு நிலைகளில் நூத்தோ பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அடுத்த இதழில்

- கரையோரப் பாதுகாப்பு — ஒரு புதிய பிரச்சினையின் பரிமாணங்கள்
- வரவு செலவுத் திட்டமும், பொருளாதாரப் போக்குகளும்
- சூபாவின் பெறுமதி குறைகிறது
- ஏற்றுமதித் துறைக்கான கடன் வசதிகள்

அட்டைப் படம்

நயனானந்த விஜயகுலதிலகா

திறமையான நீர் முகாமை என்பது பல்வேறுபட்ட காரணிகளில் தங்கி யிருக்கின்றது. இக்காரணிகள் ஒவ்வொன்றினதும் செறிவும், ஆற்றலும் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளுக்கே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டனவாக இருக்கும். உதாரணமாக, சமூக காரணிகள் பொருளாதார, விவசாய, தொழில் நுட்ப அம்சங்களைவிடவும் கூடிய முக்கியத் துவம் வாய்ந்தனவாக இருக்கும். எனினும் இவற்றில் எந்த ஒரு காரணியையும் புறக்கணித்துவிட முடியாது. ஏனெனில் ஒரு காரணி ஏதோ ஒரு வகையில் மிகுதொரு காரணியுடன் தொடர்புற்றதாகவே காணப்படுகிறது. எனவே, ஒருங்கிணக்கப்பட்ட ஒரு அனுகு முறையின் மூலம் மட்டுமே சிறப்பான நீர் முகாமை அமைப்பொன்றைக் கட்டி மூடியும், இல்வமைப்பின் உருவாக்கத்துக்கு (படத்தில் காட்டப்பட்டவாறு) ஒவ்வொரு காரணியினதும் பங்களிப்பு கவனத்தில் எடுக்கப்பட்டு, ஒருங்கிணக்கப்படுதல் அவசியமாகும்.

நீர் வாங்களின் முகாமை

இப்பொழுது தயாரிக்கப்பட்டு வரும் புதிய நீர்வாங்கள் சட்டத் தின் அடிப்படையில், நீர்ப்பாசனம், நீர்மின்சாரம், வீடுகளுக்கு வழங்கல், கடற்பெருமில்கள், கைத் தொழில்கள் முதலியன போன்ற பல்வேறு நீர் உபயோக முகவர் ஸ்தாபனங்களுக்கிடையே நீரை மத்தியிலிருந்து பங்கிவெதுபதற்கு முடிவு செய்வதற்காகத் தேசிய மட்டத்தில் பிரதிநிதித்துவம் பொருந்திய ஸ்தாபனம் ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட இருக்கிறது. மேலும், நாட்டின் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் முகாமையில் சுகல மட்டங்களிலும் விவசாயிகளைச் சம்பந்தம்படுத்துவதன் மூலம் அபிவிருத்தியில் அவர்கள் பங்கு கொள்ள வேண்டும் முறையை வரைக்கும் பிரதான நோக்கத்துடன் நீர்ப்பாசனக் கட்டளைச் சட்டம் திருத்தியமைக்கப்பட்டு வருகிறது. விரைவில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட விருக்கும் முக்கியமான கொள்கைச் சட்டங்களில் இவையும் இடம்பெறுகின்றன. நீர் முகாமை எனும் விஷயத்துக்கு அரசாங்கம் இப்பொழுது அளித்துவரும் உயர் முக்கியத்துவத்தை அவை பிரதி பலிக்கின்றன; அதேயளவு முக்கியமான நீர் வாங்கள் பொருளியல் நோக்கு செப்./அக். 1980

யத்துவத்துடன், நாட்டிலுள்ள நீர் வளங்கள் அபிவிருத்தி எனும் விஷயம் சம்பந்தமாகப் புதிய அனுகுமுறைகளையும் அ ஈ வெட்டுத்துக் காட்டுகின்றன.

உமூவர் விவசாயிகளையும் உள்நாட்டு விவசாயத் துறை முழு வதன் கூட்டுமொத்த முன்னேற்றத்தையும் பொறுத்த ஜீவாதாரமான பிரச்சினைகளில் கிலவற்றிற்குப் பரிகாரம் காண்பதே உத்தேச சட்டத்தின் நோக்கமாகும். ஆனால், சட்டம் மட்டும் இது வரை எவ்வளவைச் சாதித்துள்ளது? எதிர்காலத்தில் அது எவ்வளவைச் சாதிப்பதற்கு எதிர்பார்க்கலாம் என்ற கேள்விகள் இங்கே எழுகின்றன.

நீர்வள முகாமை நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தி வேலைத்திட்டத்தில் ஒரு முக்கிய பிரச்சினையாகியுள்ளதுடன், இன்று இலக்கையின் விவசாயத்திலும் ஒரு சர்க்கைக்குரிய விடயாகியும் இருந்து வருகிறது. சரியான நீர் முகாமையின் முக்கியத்துவத்தை அளவுமீறி வற்புறுத்தத் தேவையில்லை. ஆனால், விவசாய உற்பத்தி விரிவடைவதற்கு அது இன்றியமையாததாகும் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

ஆசியாவிலும் ஆபிரிக்காவிலும் லத்தீன் அமெரிக்காவிலுமின் பெரும்பாலான வளர்முக நாடுகளைப் போலவே இலங்கையும் பிரதானமாக ஒரு கிராம விவசாய சமுதாயத்தையே கொண்டுள்ளது. அத்துடன், இப்பிரதேசங்களில் உள்ள வறுமையை ஒழிப்பதற்கான திறவுகோல் விவசாய வருமானங்களின் வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்துவதில்தான் தக்கியுள்ளதென்பது பரந்தளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. இந்நாடுகளில் உள்ள மக்களில் பெரும்பாலோர் (குறிப்பாக ஏழை மக்கள்) கிராமப் பிரதேசங்களிலேயே வாழுகின்றனர். இவர்கள் ஈட்டும் வருவாய்கள் விவசாய வளர்ச்சியுடன் நேரடியான தொடர்புபடுகொண்டுள்ளன. இந்த விவசாயிகளிடையேயுள்ள அதிர்ஷ்டங்களுறைத்தவர்களின் வாழ்க்கைத் தரங்களில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட வேண்டுமாயின், விவசாய அபிவிருத்தி வேலைத்திட்டம் முழுவதிலும் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும். இதில் நீர் வழங்கல் ஓர் அடிப்படைத் தேவையாகும். பிரச்சினை எங்கு எழுகிறதென்றால், விவசாயத்தில் தேவைப்படும் அபிவிருத்தியில் பெரும்

சரித்திர அமைவில், இலங்கை சுள் நீர்ப்பாசனத்தின் உறுதி யான பாரம்பரியம் ஒன்றைக் கொண்டிருந்தது. வயல்களுக்கு நீரை எடுத்துச் செல்ல, சமதள ஈர்ப்புச் சுக்கிப் பாய்ச்சல் எனும் நியியை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஒன்றேரிடான்று தொடர்பு கொண்டதாகச் சங்க வித் தொடர் போல் கட்டப்பட்ட கால்வாய்கள் இருந்தன. உண்மையில், புராதன இலங்கை மக்களின் முழு வாழ்க்கை முறையும் நீர்ப்பாசனத்தையும் விவசாயத்தையும் சுற்றியே சுழன்றது. “தாங்கள் உயிர் தரித்திருப்பதே நீர் வளங்களில் தங்கியிருந்ததால், அவ்வளங்களைச் செட்டாக உபயோகிப்பதில் மக்கள் எவ்வளவோ கவனமாக இருந்தனர். ஒரு குளத்தில் நீர் நிறைந்ததும் வழிந்தோடக்கூடிய உபரி நீர் கூட அதிலிருந்து தப்பியோட அவர்கள் விடவில்லை. குளங்கள் திறுச்சு வித்தியாசங்களைக் கொண்ட உயரங்களில் ஓர் ஒழுங்குமுறைப்பட்ட கட்டப்பட்டதால், மேலுள்ள குளத்திலிருந்து வழிந்தோடும் நீர் அதற்குக் கீழுள்ள குளத்துக்குள் பாயும் வண்ணம் ஒன்றே டொன்று தொடர்புள்ள பல நீர்த்தேக்கங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. நெல் வயலுக்கு மதகுகள் வாயிலாக நீரின் பாய்ச்சல் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டது” என்று புரூஸியர் (1934) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பண்ணைக் காலத்தில்

நீர்முகாமை

“இலங்கையின் பண்ணை நாகரிகத்தின் அமிலிருத்தி அதன் விவசாயத்துடன் நெருக்கமாகப் பிணைப்புண்டிருந்தது. விவசாயம் பெரும்பாலும் அப்போது நிலவியை நீர்ப்பாசன முறைகளையே சார்த்திருந்தது. பிரதான உணவாகக் கொள்ளப்பட்ட நெற்சாருபாடு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அமைங்களில் மக்களுக்கு ஒரு வாழ்க்கை முறையை வழங்கியது. அதனாலே இணைந்த பல்வேறு பழக்கங்களும் சடங்குகளும் மக்களுடைய சமயத்துடனும் சமூகக்கட்டுப்பாட்டோடும் சிக்கலாகப் பின்னப்பட்டிருந்தன. சகல நடவடிக்கைகளுக்கும் நீர்ப்பாசனமே அடிப்படையாக அமைந்திருந்தது. அக்காலத்தில் நீர்ப்பாசனம் பரந்த அளவில் கையாளப்பட்டது.

பொருளியல் நோக்கு செப்/அக். 1980

எனினும், இந்தக் கட்டுமானங்களை நீர்மானிப்பதில் ‘காணை மூத கை’க்கு ஒப்பான ஏதோ வெள்ளிலூல் பணிக்கப்பட்ட ஒரு முறை அல்லது நீர்ப்பாசன முகாமை தென்படுவதாக இப்பொழுது கிடைக்கும் சான்றுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. கால்வாய்கள் மூலம் ஒரு குளத்திலிருந்து இன்னொரு குளத்திலிருந்து இன்னொரு வயலுக்கும் நீர் நேரத்தியாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட முறையில் செல்வதற்கான ஏற்பாடு ஒன்று இருந்ததென்பது தெளிவாக இடத்துக்கிடம் கொண்டு சென்ற இந்தக் கட்டுமானங்கள் தனி நபர்களால் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு. அவர்களுக்குச் சொந்தமாயிருந்தன. எனவே இக்கட்டுமானங்களிலிருந்து வரும் வசூலானத்தைப் பெறும் உரிமை அவர்களுக்கு இருந்தது. நீரின் திடப்பெயர்ச்சியில் ஒவ்வொரு முனையிலும் இருந்த குறிப்பிட்ட நாளி (கால்வாய் அல்லது வயல்)க்குச் சொந்தக்காரராயிருந்த நபர் உபரி நீரை மேலே அனுப்புவதற்கு முன்பு தனக்கு உடன் கீழ்க்கூட சொந்தக்காரரிடமிருந்து வருமிதையைப் பெற உரித்துடைய வராயிருந்தார். கால்வாய்களும் மற்றும் கட்டுமானங்களும் ஒவ்வொருவருடைய பொறுப்பாகும் என்ற உணர்வு இருந்தது. இது ஒத்துழைப்புள்ள நடவடிக்கைகளை வரைத்தது.

பண்ணை மதிரியில் நீர்ப்பாசனத்தின் பல்வேறு நடவடிக்கைகளும் பழக்கங்களும் அக்காலத்து மன்னர்களினதும் மக்களினதும் கடமைகளுடனும் கடப்பாடுகளோடும் நெருக்கமாகப் பின்கூட்டப்பட்டன. அந்தச் சமூக அமைப்பில் காணியிடையையே முழு நீர்வாகமும் சமூலவதற்கான முனையாக விளங்கியது. ஆதலால், சேவை — குழவாரமுறை (இராஜகாரியம்) என்னும் கருத்து முழுச்சமூகத்தின் வாழ்க்கையிலும் சிந்தனையிலும் ஆழமாகப் பதித்திருந்தது. இறுதியாக, எங்கெங்கு, எப்பொழுதெல்லாம் நீர் தேவைப்பட்டதோ அங்கங்கு, அவ்வப்பொழுது நீரைக் கொண்டுசென்ற ஒரு திறமைவாய்ந்த கால்வாயையும் ஒழுங்குபடுத்து முறையையும் கொண்டிருந்த பெரும் நீர்ப்பாசனக் குளங்களே புராதன சிங்களமன்னர்களுக்கு மிகப் பெரிய ஞாபகச் சின்னங்களாக விளங்குகின்றன. நீரியல் நாகரிகம் எனப்படும் அந்நாகரிகத்தில் நீர்ப்பாசன கட்டுமானங்களை நீர்மானிப்பதிலும் செயற்படுத்துவது ஆம் அநேக நீர்முகாமைப் பழக்கங்களும் குழு நடவடிக்கைகளும் இடம்பெற்றன.”

(7-ம் பக்கம் பார்க்க)

நீர்ப்பாசன நீர் இடையருது உபயோகிக்கப்படுகிறது. கால்வாய்களிலிருந்து நீர் பாய்ச்சப்படும் இந்தக் காணிகளை மட்டும் நெற்சாகுபடிக்கும் பயன்படுத்துவதும் கூட வீண் வேலையகவே காணப்பட்டுள்ளது. இதன் தெளிவான விளைவாக, காணியும் நீரும் திறமையற்ற முறையில் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. (மேட்டுப் பிரதேசத்தில் உள்ள காணிகள் ஒன்றில் குறைந்த அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அல்லது முறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளன.) நாட்டில் மொத்த உள்ள உற்பத்தியைத் தூரிதழாக அமிகிருத்தி செய்வதற்கான முயற்சி தோல்வியடைந் ததற்கு இதவே முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாக இருந்து வந்துள்ளது. இந்திலைமகளில், தகுந்த நீர் உபயோகிப்போர் ஸ்தாபங்களைத் திறவுவதும் அதைப் பலப்படுத்துவதும் ஒரு முக்கிய மான முன் — தேவையாகி உள்ளது. இக்கருத்து, அண்ணமயில் குறிப்பாக மகாவி அமிலிருத் தித் திட்டத்தையொட்டி புதிய ஆக்கம் பெற்றுள்ளது.

ஒரு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் வெற்றி அதில் விவசாயிகள் சமுச்சுறப்பாகப் பங்குபற்றுவதையும், ஒத்துழைப்பதையும் பொறுத்துள்ளது. நீர்ப்பாசன “தூரைத்தனவர்க்கம்” ஒன்றினால் மட்டும் ஒரு விவசாய காணிக் குடியேற்றத் திட்டத்தைத் திருப்திகரமாகச் செய்தப்படுத்திப் பராமரிக்க முடியாது. மேலிருந்து இடப்படும் விதிகளையும் நிபந்தனைகளையும் விவசாயிகள் ஒருபோதும் விருப்புடன் வரவேற்றதில்லை என்பதை அனுபவம் எடுத்துக்காட்டி உள்ளது. நீர் உபயோகம் குறித்துக்கூட்டுச் சிந்தனையை ஏற்படுத்துவது அவசியம் அன்பது இன்றுசகல வட்டாரங்களிலும் ஏற்கப்படுகிறது. இந்த அதிகாரம் கிராமசமூகத்துக்குள்ளிருந்தே வருமானங்கள், வெற்றி வாய்ப்பு அதிகரிக்கும். நீர் முகாமை சம்பந்தமாக அதில் பங்குபற்றும் முறை இப்பொழுது உள்ளாட்டில் பரீட்சிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆரம்பப்பிரச்சினைகளில் சில இன்னும் தீர்க்கப்படாதிருந்து வரும் பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற மற்றும் ஆசியநாடுகளிலும் இந்தப் பங்குகளை ஞம் முறை பரீட்சிக்கப்பட்டுள்ளது. (“ஒரு மிலிப்பைன் அனுபவருளியல் நோக்கு செப்./ஆக். 1980

வம்” என்பதுபற்றிய பெட்டிச் செய்தியைப் பார்க்கவும்)

நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை முகாமை செய்வதற்குரிய முடிவு கணைச் செய்யும் முறையில் விவசாயிகள் பங்குபற்றல் ஓர் அத்தியாவசியத் தேவையாக்கப்பட்டு என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. விவசாயிகள் பங்குபற்றும் இவ்விடியத்தை விவசாயிகளைக் கொண்ட ஸ்தாபனத்தின் வாயில்களைவே பயனுள்ள முறையில் அமிலிருத்தி செய்ய முடியும். முகாமை ஸ்தாபனத்துக்குள் விவசாயிகளை துழைப்பதன் மூலம் மட்டுமே இத்திட்டத்தினால் பிரதேசங்களில் இப்பொழுது நல்ல பயன் ஏற்படும். ஆனால், திருத்தியமைக்கப்பட்ட எந்த முன்மை முறையினாலும் தனக்கு நன்மை ஏற்படுமென விவசாயிகளை தெளிவாக உணர்த்தப்படும் பவரை எந்த விவசாயியும் பயனுள்ள முறையில் பங்குபற்றுவதற்கும் பொறுப்பீற்பதற்கும் சம்மதிக்காட்டான்.

தற்போது, சாகுபடிப் பழக்கங்கள் தனிப்பட்டவரின் தாளான்மையைப் பிருத்தப்பட்ட யாகக் கொண்டுள்ளன. நீர்ப் பாசன நீரை பண்ணைக்கே கொண்டு போர்ய் விதியோகிப்பதென்பது தீர்மைக்குறைவான ஒரு செயலையாகும். நீர் பாயும் பாதைகளைச் சுத்தப்படுத்துவதினாலும் பராமரிப்பதிலும் விவசாயிகள் போதிய கவனம் செலுத்துவதில்லை. கிராமம் முடிவுக்குக் கற்கிக்கப்படவேண்டிய அவசியம் எழுந்துள்ளது. இது சமூக உறவுகளை அமிலிருத்தி செய்து, பலப்படுத்துவதற்கும், குறிப்பாக மறு குடியேற்றம் செய்யப்பட்டார்களிடையே சீர்குலைநூலிட்டாகச் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட ஒரு ஜூக்கிய இயல்மில் தீநிலைகள் மீண்டும் அடைவதற்கும் உதவும்.

இல்லை உணர்ந்தே மகாவி அமிலிருத்திச் சபை பண்டும் நீர்ப்பாசன வடிவமைப்பிலூள்ள படுமோசான அம்சங்களில் சில வந்தற்குறிப்பாக நீண்ட வயற்கால்வாய்களை—நீக்கிவிடும் முயற்சி யொன்றை மேற்கொண்டு, ஒரு முதிய வடிவமைப்பு மாதிரியை உருவாக்கியது. தற்போதுள்ள நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களில் காணப்படும் ஒரு பொது அம்சம் என்ன வென்றால், எவ்வளவு பெரிய இடப்பரப்புச் சாத்தியமோ அவ்வளவு பெரிய இடம்பரப்பை உள்ளடக்குவதற்காக அமைக்கப்பட்ட நீலமான நீர் விதியோக, வயற்கால வாய்களாகும். அதன் ஓர் விளைவு, அந்தத்தில் உள்ள வயல்களுக்கு நீர்பெறுவதில் கடும் பிரச்சினைகள் தோன்றின.

மகாவலியிலுள்ள நீர்ப்பாசன வடிவமைப்பிலூம் விதியோக முறை (15ம் பக்கம் பார்க்க)

கலாவெவ வடிநிலக் குடியேற்றத் திட்டத்தில் சில நீர் முகாமைத்துவ கற்பணைக் கருது கோள்கள்

செலவுமிக்க நீர்ப்பாசன நீரை வீண் விரயம் செய்யும் குற்றத் தைப் புரிவதில் முன்னிடம் வகிப் பது விவசாயியே என்ற கருத்தை எதிர்த்துச் சவால் விடுகிறார் கபில விமலத்தீர்மி; “கலாவெவ வடிநிலக் குடியேற்றத் திட்டத்தில் நீர் முகாமைத்துவம் தொடர்பான சில கற்பணைக் கருதுகோள்கள்” என்ற தமது ஆய்வுக் கட்டுரையொன்றில் இதனை அவர் விளக்குகிறார். ஒரு சமூகவியலாளர் என்ற வகையில் இதனை ஆய்வு செய்யும் அவர், விவசாயியின் நோக்கில் இப் பிரச்சினையை அனுகூகிறார். அதன் சருக்கம் வருமாறு:

செலவுமிக்க நீர்ப்பாசன நீரை வீண் விரயம் செய்யும் விஷயத் தில் முன்னிடபில் இருப்பது விவசாயியே என்று கூறப்படுகிறது. நீரைத் தவறுகப் பயன்படுத்துவதில், தேவைபட்டு, தேவைகளில் மாதுப் பயன்படுத்தல், நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களை அழித்தல், வயல் வரம்க்கால்களைப் பராமரிக்காது கைவிட்டுவிடல் என்ற குற்றங்களைப் புரிவானுக் குவன் கருதப்படுகிறன.

நீர் முகாமைத்துவத்தைப் பொறுத்தவரில் ஒன்றூடன் ஒன்றாகப் பரஸ்பாம் செய்யப்படும் பல வேறு குழுக்கள் இயங்குகின்றன. அவையாவன :

(அ) செயற்திட்ட அலுவலர்களை உள்ளடக்கிய நீர்ப்பாசனப் பணித்துறை ஆட்சிக் குழு இது “ஜல் பாலக,” “கிருஷி கார்மிக வியாபதி சேவக” ஆகியோர்வரை செல்கிறது. தன்னீரைக் கட்டுப்படுத்துவதுடன், அதனை விநியோகத்தில் பயன்படுத்தல், உலோகசின் முறைப்பற்றி ஆலோகசின வழங்கல், விநியோகத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தல் என்பன இவர்களது பணியாகும்.

(ஆ) நீரை உபயோகிக்கும் விவசாயிகள்; ஒரு குழுவினர் என்ற வகையில் இவர்களுக்கு உள்ளக, வெளியக்கை செயற் திட்டத் தொடர்புகள் உள். சமூக அரசியல் தியல்பைக் கொண்டன வாக இவை காணப்படுகின்றன. தன்னீர் விநியோகம், பாவளை என்ற விஷயங்களைப் பொறுத்தளவில், அவர்களது பழக்க வழக்கங்களை விளங்கிக்கொள்ள இத் தொடர்புகளும். செல்வாக்கு வசூலம் சம முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளன.

நீர்ப்பாசன அமைப்பைப் பராமரித்தலே எந்த ஒரு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திலும் மிகப் பெரிய அளவில் கைவிடப்பட்டுள்ளது அம்சமாகும். பராமரிப்புக்கென ஒதுக்கப்படும் நிதி மிக கொஞ்சமாகும். அத்துவத் திவலையும் துக்கொன நீரிக்கப்படும் ஊழியர்களின் எண்ணிக்கையும் மிகக் குறைவாகும். தொழில் நீதியில் தராதரம் மிகப் பொறுத்துக்கொண்டு இவ்வகையில் எடுப்பது வேட்கப்படுகின்றனர். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் இயக்கச் செயற்பாடு, பராமரிப்பு என்பன தொடர்பான அனுபவம் தொழில் சார் தகவைகளுக்கோ, பதவி உயர்வு மற்றும் இவை போன்ற எளைய முன்னேற்றங்களுக்கோ கருத்திற்கொள்ளப்படாமை இதற்கொரு காரணம். இத்துறையிலேயே தொழிலாளர் உத்தியோகத்திற்கன், விவசாயிகள் (தன்னீரை உபயோகிப்போர்), அதிகாரிகள், அரசியல்வாதிகள் ஆகியோருடன் தொடர்புக்கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் கிட்டுகிறது. இவர்களது தேவைகள் அல்லது கோரிக்கைகளை துய, பகுத்தறிவு சார் விஞ்ஞான நிதியான சமன்பாடுகளாகக் குறைத்துவிட முடியாது. இத்தகைய தொடர்புகள் எப்போதும் உகந்தவாக இரா. எனவே இவை அனாமாகத் தவிர்க்கப்பட்டு விடுகின்றன.

நீர்ப்பாசனத் திட்டம் ஒன்று நீர்மானிக்கப்பட்டவுடன் ஜே யே பூரணமானதாகத் திகழ வேண்டுமென்றும், நிறையையுடன் இயங்க வேண்டுமெனவும், நிறையையுடன் இயங்க வேண்டுமெனவும் நியாயமான அது ஒழுங்காகச் செயற்படத் தொடங்கவும், தவறுகள் கண்டுமிக்கப்பட்டுத் திருத்தப்படவும் சிலகாலம் செல்லும் மறையைல், நியாயமான கால வேளையான்றின் பின்னர் விவசாயிகள் தங்களுக்கு உரிய காலத்தில், உரிய அளவில் நீர்ப்பாசன அதிகாரிகளிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பர். கலா ஓயா வடிநிலத்தைப் பொறுத்தளவில், விவசாயிகளை எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் சில முன்று நான்கு வருடங்கள் சென்ற மின்னரும் தீர்க்கப்பட்டது கானப்படுகின்றன. இப்பிரச்சினைகளின் தோற்றுவாய், முகாமை நிதியானதைவிட, பெரும்பாலும் நீர்மானம் சம்பந்தப்பட்டன வாகவே காணப்படுகின்றது.

விவசாயிகள் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்களை வெறுமே செய்து அடிட்டை செய்துவிட முடியாது. ஏனெனில், அலுவலக மதிப்பீடு டொன்றின் மூலம் இவை பெருமளவு ஊழியர்தாம் செய்யப்பட்டுள்ளன. கலாவெவ அமைப்பின் நீர்ப்பாசனப் பிரச்சினைகளின் அளவை

யும், தன்மையையும் மதிப்பிட வென திட்ட நீர்வாகத் தீர்மதிப்பிட்டை மேற்கொண்டது. இது தொடர்பான தகவல்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1976 சிறபோகத்தில் முதலில் நீர்ப்பாசனம் வழங்கப்பட்டது இப்பகுதிக்கே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அரசாங்க நீர் முகாமைத்துவப் பிரச்சினைகளுக்கு நீர்வாகத்தினர் வழுமையாகக் கூறும் முதற் தரக்கருத்துக்கள் (அ) உரிமூல சார்ந்த தூது வந்தவைத்துக்களைக்கண்டுகொண்டு செய்ய என்றால் பிரச்சினைகளும் திருப்தியாகத் தீர்க்கப்பட்டுவிட்டன என்பது, அல்லது (ஆ) பிரச்சினை ஒதுக்கிவிட முடியாதொன்றில், முகாமைத்துவத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்கு அப்பாறபட்ட புறம்பான அம்சங்களில் பழியைப் போட்டுச் சாக்குப்போக்குச் சொல்லல். இது உடலில் எப்பாத்திதலும் பணித்துறையாட்சியினரால் கூறப்படும் ஒரு பதிலாகும்.

மகாவலிக் குடியேற்றத் திட்டத்தின் கலாஞ்சா வடிநிலத்தின் நீர்முகாமைத்துவத்தைப் பொறுத்தனவில் இரு விஷயங்களும் சுட்டிடிக் காட்டப்பட்டன. விவசாயிகளை உற்பத்திக் குழுக்களாகப்பிரித்து, நீரைக் கவனமாக, உபயோகிக்கும் விஷயம் தொடர்பாக, குழுத் தலைவர்களுக்கு வழங்கப்படும் பயிற்சி மிகப் பெரும் பயனைத் தந்துள்ளன என்பது பிரச்சார் நீதியில் பரவலமாகப்பட்ட ஒரு கதையொன்றிலிருந்து தெரிகிறது. இதனை எவ்வரும் நம்பமறங்கும் பட்சத்தில் இதற்கு மாற்று ஏற்பாடொன்றும் செய்யப்பட்டிருந்தது. ஏற்பாட்டு அமைப்புக்கள் யாவும் செல்வையாகச் செய்து முடிக்கப்பட்டிருந்தும் கூட, பயிர்ச் செய்கை/அறுவடைவட்டம், தன்னீர் வழங்கல் அட்டவைகளில் என்பனவற்றின் செயற்பாடுகள் ஒழுங்கு நிலவெல்லை இல்லைகளில் வேறேங்கோ காசனத்தைத் தேடவேண்டியிருக்கும். உதாரணமாக, வழுமையாகத் தரப்படும் ஒரு விளக்கம், உரிய கால வேளையான்றில் கானிகளைத் தயார்ச்செய்வென, விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் இழுவைச் சக்கி போதாதென்பதாகும். இதனால் சூல் முறை நீர் விநியோகம் அடிக்கடிவிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பர். கலா ஓயா வடிநிலத்தைப் பொறுத்தளவில், விவசாயிகளை எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் சில முன்று நான்கு வருடங்கள் சென்ற மின்னரும் தீர்க்கப்பட்டது கானப்படுகின்றன. இப்பிரச்சினைகளின் தோற்றுவாய், முகாமை நிதியானதைவிட, பெரும்பாலும் நீர்மானம் சம்பந்தப்பட்டன வாகவே காணப்படுகின்றது.

விவசாயிகளுடைய ஒதுக்கைப்படுத்துவதைப் பொறுத்த தரப்படும் விளக்கம் கமானது, பல்ல பெறவேர் பங்களிப்பின் இலக்கு, குடியேற்பீர்க் கை முகாமைத்துவம் என்பனவெல்லாம் கலாஞ்சாப் பருத்தி யில் ஏற்கனவே அடையப்பட்டு விட்டன என்று எம்மை நம்பத்தூண்டுகின்றன. இந்த ஒதுக்கைப்படுத்துவது தொடர்பான உண்மை

யன 95 ரூபார் வெளிப்பாடாகப் பயிர்ச் செய்கை (தண்ணீர்) கூட்டுத்துக்குப் பெரும்பான்மையோசுமுகமளிப்பதைக் கொள்ளவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு இது அதிமுக்கியமான ஒரு சந்தர்ப்பமாகும். ஏனெனில், இங்கு தான் தண்ணீர்ப் பிரச்சினை, பயிர்ச் செய்கைக் கால அட்டவணை மற்றும் அவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள் கலந்துரையாடப் பட்டு, விவாதிக்கப்பட்டு, தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. வி சா யிகைப் பொறுத்தவரை இது உண்மையில் அதிமுக்கியமான தீர்மானமான ஒரு கூட்டமாகும். அத்துடன் தங்களது கருத்துக்களையும் அமிப்பிராயம்களைப் படையாகவும் சுதந்திரமாகவும் தெரிவிக்க மிக சத்தியான ஒரு மன்றாகவும் இது திகழ்கிறது. அதிகாரிகளுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையே — தனியைப் பாவிப்போக்கும் அதனைக் கட்டுப்படுத்துவோருக்குமிடையே — கருத்து மோதல்கள் நகழும் ஓர் இடமாகவும் இது விளங்குகிறது. கூட்டத்துக்கு வருவாரது எண்ணிக்கையில் படிப்படி யா வையிழ்ச்சி காணப்படுவதைப் பதிவு அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. இது பல்வேறு ஊகங்களுக்கும் இடமளிக்கிறது. விவசாயிகள் அமைப்பு எப்படியிருந்தாலும் விவசாயிகள் கூட்டங்கள் ஒருவருகை தருவோர் எண்ணிக்கையில் எதுவித அபிவிருத்திகளும் காணப்படவில்லை. மாருா இது படுமேசாம் அநேந்துள்ளதென்பதே இவ் விஷயத்தில் முடிவாகக் கொள்ளப்படவேண்டும்.

விவசாயிகள் உற்பத்திக் குழுக்களை ஸ்தாபித்த மின்னர், தெரிவுசெய்யப்பட்ட அதன் தலைவர்களுக்கு ஒழுங்கான ஒரு பயிர்ச் செலவு வழங்கப்படும். இரு வாராலவத்துக்கொருவரை நிகழும் இப்பயிர்ச் செலவு நெற்கு, இவ்விவசாயிகள் தலைவர்கள் சமுகம் தருவதை ஊக்குவிக்குமுகமாக, தலா ஒருவருக்கு ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு (பயிற்சிக்கு) 10 ரூபா அலவங்கம் வழங்கப்படுகிறது. பன்ஜைகளுக்கு வெளியே செலவிடப்படும் நோத்தை ஈடு செய்யவென இத் தொகை இவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

பெரும் நிதியத்தியுடன் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட, செறிவுமிக்க ஒரு பயிர்ச் செய்யப்பட்ட நிதியத்திக்கு வருவார் எண்ணிக்கை 47.7% ஆகக் காணப்பட்டது. (இவ்எண்ணிக்கை 64.5% ஆக யூனி செப் ஆலோசகாரது அறிக்கையில் தெரிவித்திருப்பது ஒரு கணக்கெட்டுப் பிழையாகும்). விவசாயக்குழுத் தலைவர்கள் கூட இப் பயிற்சியில் திருப்பியான அளவு ஆர்வம் கொண்டிருக்க வில்லை. எனவே, சிறந்த நீர் முகாமைத் துவம் தொடர்பாக மிகக் குறைந்தளவிலான ஊக்குவித்தலையே

அவர்கள் கொண்டிருந்தனர். குழுத் தலைமை விவசாயிகள், தங்களது சக் விவசாயிகள் மீது செலுத்திய செல்வாக்கு பற்றிய விவரங்கள் எவ்வும் இதுவரை அனுபவ ரீதியாகக் கோவை செய்யப்படவில்லை.

(13-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இலும் செய்யப்பட்டுள்ள முக்கிய மாறுதல் என்னவென்றால், ஒவ்வொன்றும் 30 ஏக்கரிலிருந்து 50 ஏக்கர் வரை கொண்ட சீரமைப்பு அலகுகளில் சூழ்சி முறையில் நிறை விநியோகிக்கும் வடிவமைப்பாகும். அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டுள்ள இந்த வடிவமைப்பு சகல புதிய திட்டங்களுக்கும் இப்பொழுது நியமாகிவிட்டது. எனி னும், இதற்கிடையில், பழைய வடிவமைப்போடும் வாழவேண்டியிருக்கிறது.

ஆதலால் நிறைச் சரியாக உபயோகிப்பது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான சீரமைப்புக் குழுக்கள் எனப் பொதுவாக அறியப்படும் முறை நோபதி தொகைகளை அமைத்து விடும் நிறை வீண்மிரயங்கு செய்வதில் விவசாயியை எவ்வளவு தூரம் குறை கூறலாம் என்பதைக் கெள்வி எழுகிறது. இங்கு விவசாயிகளின் குழுக்களைப் பலப்படுத்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது தெளிவு. இதைச் சாதிப்பதற்காக இங்கு நடத்தப்பட்ட பரிசோதனைகளின்போது கீழ்க்கண்டவை அத்தியாவசியத் தேவைகளாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன:

(அ) சீரமைப்பு பகுதியிலுள்ள சகல விவசாயிகளினதும் ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதற்காக பல்மாய்ந்த நல்ல ஒழுங்கு முறையும் கட்டுப்பாடும் தலைவர்கள் என்பதுதான் இதைச் சாதிப்பதற்காக இங்கு நடத்தப்பட்ட பரிசோதனைகளின்போது கீழ்க்கண்டவை அத்தியாவசியத் தேவைகளாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன:

(ஆ) நீர் முகாமை அநிகாரிகள் விவசாயிகளைச் சிறப்பாக அறிந்து நூற்று மூற்றையாக விருக்க வேண்டும் எதிர்பாராத பிரச்சினைகள் எழும் போது, அவர்கள் சாமர்த்தியமாகவும் அதே சமயத்தில் உறுதியாகவும் பரிகார நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

(இ) விவசாயிகள் தங்களுடைய நிரோட்ட வழிகளை (கால வாய்கள்) அபிவிருத்தி செய்துகொள்ளவும், தங்களுடைய சொந்த நீர்ப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(14-ம் பக்கம் பார்க்க)

எனினும், இரு குழக்களும் வேறு பட்ட இரு நிறவனங்களைச் சார்ந் ததாக இருப்பதனாலும், வேறு பட்ட தரமான முக்கியத்துவம் கண்கூடியும், நியமங்களையும் கொண் டின்தனாலும், விவசாயிகளுக்கும் நீர்ப்பாசனப் பணித்துறையாட்சியினருக்கும் நியமங்களைப் பணித்துறையாட்சியில் எவ்வித இசைவையும், இனக்கத்தையும் ஏற்படுத்துத்தான் சாத்துவமாக கள் உண்மையை வெரு குறைவே. நீர்ப்பாசனத்துறை அதிகாரிகளின் உயர் குடும்பப் பின்னனியும் மனப் பாங்கும் இதில் எந்த ஒன்றுக்கும் உதவுவனவாக அமைய வில்லை.

கல்லோயா விவசாயியைப் பொறுத்துவரை, நீர்ப்பாசன பணித்துறையினருடனும் உள்தொடர்பு பேரவையில் தனியான ஒர் அடிப்படையிலேயே மேற்கொள்ளப்படுகிறது. சமூக, நிதி. அரசியல் மூலவாங்களில் வாக்குள்ள குழாய்ந்ரவாகிகள் நீர்ப்பாசனப் பணித்துறையினருடன் கூதந்திரமான தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தனர். உள்ளூர்ப் பரம்பரையினரான தமிழ்பேசும் மக்கள் வாழும் சில வயற்புறங்களில், வயலகஞ்சுக்கு நீர் விநியோகிக்கவென “வட்டவிதானைகள்” என்ற ஒரு பாரம்பரியமுறை இன்னும் கையாளப்பட்டு வருகிறது. வட்டவிதானை என்பவர் விவசாயிகளைப் பிரதிநிதியாவார்; வழங்கில் திவருக்கு செயலாற்று அதிகாரமும் பொறுப்பும் வழங்கப்படும். விவசாயிகள் சமூகத்தின் பேச்காலாக இல்லாத விதானை விளங்குகிறார்.

கல்லோயாவில் முறைமையான நிறுவனங்கள் எவ்வும் இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லையெனிலும், பாரம்பரியமுறை குழுக்கள் சில செயற்படுவதை நாம் முற்றுக் கூதுக்கிட்டத் தன்னிட்டுமுடியாது; இச் சிறு குழுக்களின் செயற்பாடுகளைப்பற்றி விவசாயிகள் சிலர் தெரிவித்துள்ள தகவல்களும், நீர்ப்பாசன அமைப்புகளுக்குச் செய்யப்பட்டுள்ள சேதங்களையும் கருத்திற்கொண்டு பார்க்கையில் இது தெரிகிறது. பாரம்பரியமுறை சில குழுக்களின் மஹவான அதிகாரம் அல்லது அங்கோம் சிறேதனும் இன்றி இத்தகைய சமூக விரோத நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிரா எனத் தெரிவாக நம்பலாம். எனினும், இந்தப் பல்வேறு உறுப்புக்களுக்கிடையேயான பொறிமுறைச் செயற்பாடுகள் விரும்பியோருக்கு ஆதரவு தெரிவித்தல், சினம், வெறுத்தொதுக்கல், அங்கைறையின்மை போன்ற நிலைமைகளை உருவாக்கல் என்பனவற்றை உருவாக்கக் காரணாகவின் சமாகின் சமார் 30 வருட காலமாக ஒன்றுக் கீருந்து பயிர்ச் செய்கை நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்ட மின்னருங்கூட, வலுவான கூட்டுறவு மனப்பாளமை,

பழமான சமூகப் பந்தங்கள் என்பன குழியேற்ற வாசிகளிடையே தினிக்கப்பட வேண்டி இருந்த மைக்கு இது ஒரு காரணமாக இருக்கக் கூடும்.

எனவே, கல்லோயாத் திட்டத்தைப் பொறுத்துவரை, முறை மையான அல்லது முறைமையற்ற எத்தகைய நிறுவனங்களும் இல்லையென்பதும், ஒருவேளை (சில பகுதிகளில் செயற்படும்) பாரம்பரிய வட்ட விதானை அமைப்பு, நீர்ப்பாசனப் பணித்துறையாட்சி மினரும் விவசாயிகளும் உருப்படியான காரியம் சுருக்க கூட கொண்டேன்து செயற்படக்கூடிய ஒரு பொறுமையாக இருக்கக்கூடுமென்பதும் தெரிவாதத் தென்படுகிறது. தற்போதுள்ள ஒரே முறைமையான நிறுவனம் “கண்ணரஸ்ஸிம்” — “போகப் பயிர்ச் செய்கைக் கூட்டம்” என்பதாகும். ஒவ்வொரு போகத்துறைக்கும் முன்னராக நடைபெறும் இக்கட்டம், அப்போகத்துறைகான பயிர்ச் செய்கைகளை அட்டவணை ஒன்றைத் தயாரிப்பதற்காகக் காணியில்லையாளர்களது அபிப்பிராய்களை அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. இன்று, ஏற்கனவே தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு பயிர்ச் செய்கைகளை அட்டவணையை விவசாயிகளிடுதிகளையே அங்கிலை விவசாயிகளை கண்டுபீட்டுத் தெரிவித்து, மீண்டும் விவசாயிகளின் மின்னனியில் இத்தகைய நடைமுறைகள் உதவா என்பது நன்றாக தெரிந்து ஒன்று. பதிலாக, நிறுவன அமைப்புக்கு இட்டிச் செல்லும் உண்மையான திட்டமிடலையும் தொழிற்பாட்டையும் மேற்கொள்ளுவதே புதிய பராய்மாகும்.

கல்லோயாவில் நீர் முகாமை தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்படும் நிறுவன ரீதியான அபிவிருத்தியை வரைக்கும் பங்குகொள்ளல் அனுகுமையை ஒரு கற்கை செயல்முறை — அனுகுமை என நாம் சிறப்பாக வர்ணிக்கலாம்; இது மாதிரி (மொடல்) கருதுகோளுக்கு எதிரானதாகும். அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகளில் பெரும்பாலான கிராமாகிவிருத்தித் திட்டங்கள் அபிவிருத்திக்கு அமைப்பு அனுகுமையானையே கையாண்டுள்ளன. மத்தியில் திட்டமிடப்பட்டு கிராமப் பொறுளாதாரங்களை நோக்கித்திர்மானங்கள் தினிக்கப்படும் இந்த அமைப்பில், தற்போதைய நிலைமைகளை மதிப்பிட்ட மின்னர், கிராம பொருளாதாரத்துக்கு என்ன திருத்தங்கள் எப்படிச் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைத் திட்டமிடலாளர்கள் திர்மானிப்பர். இந்த எடுகோள்களின் அடிப்படையில் மத்தியில் திட்டங்கள் வரையப்பட்டு, அமுலாக்கலுக்கென வெளியிடங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. பல சந்தர்ப்பங்களில், இல்லப்பியாசங்கள், வெளியக நிறுவனங்களில் கிராமிய விவசாயியைத் தங்கியிருப்பதை ஊக்குவிக்கின்றன.

(15-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வும் தங்களை ஸ்தாபனீதி யாக ஒழுங்குபடுத்தி அமைத் துக்காள்ளத் தன்டப் பட வேண்டும்.

இவ்விதம் விவசாயிகளை ஒழுங்குபடுத்தி அமைத்தால் நீர் உபயோகத்தையும், பராமரிப்பையும் அமிலிருத்தி செய்ய முடியும்; அத் தூடன், இதனால் விவசாயிகள் தேச மக்கள் ஆசிய இருசாரா ருக்கும் உடனடியான — உன ரத்தக்க நன்மைகளும் ஏற்படும்.

போதிய நீர் வழங்கப்படாமையால், விவசாயிகளிடையே தோன்றி வரும் வருமான இடைவெளிக்கீட்டிராக அவர்களுக்கிடையே ஏற்கனவே ஒற்றுமைக்குறைவு தோன்றியுள்ளதாக மக்கள் வங்கியின் பரிசீலனை கண்டு பிடித்துள்ளது. தொரணிகம் பகுதியின் வெவ்வேறு பாகங்களிலும் பல்வேறு தகராறுகள் அவதானிக்கப்பட்டன. நீர்ப்பாசன நீரை உபயோகிப்பதில் ஒத்துழைப்புக்குப் பதிலாக முறையிடுகளும் சண்டை சுர்சாருக்களும் காணப்பட்டன. சீரமைப்புப் பகுதிகளுக்களேயும் இந்திலைமை இருந்து வருவதாகத் தோன்றுகிறது.

இத்தழைப்பின்மை, உற்பத்திமட்டங்களில் வித்தியாசங்கள், அதிகரித்துவரும் வருமான இடைவெளிகளுடன் இணைந்த நிலமில் வளத் நிலை போன்ற அநேக பிரச்சினைகளுக்கு நீர் போதாமையே அடிப்படைக் காரணம் என்பது தெளிவு. நீர்ப்பாசன நீர் குடியேற்றவாசிகளுக்கு மிக முக்கியமாகும். அதிகாரிகள் நீர்ப்பாய்ச்சத்தக்க இடப் பரப்புகளை 30 ஏக்கரிலிருந்து 35 ஏக்கர்வரையுள்ள பண்ணை நில அலகுகளாகப் பிரித்தமைத்தனர். இவை சீரமைப்புவாயிற் கதவு எனப்படும் ஓர் அளவிடத்தக்க நீர் மூலத்தின் கட்டுப் பாட்டிலுள்ளன. எனினும், எதிர்பார்த்தற்கு மாருக, சீரமைப்புப் பண்ணைப் பகுதியிலுள்ள 12-20 விவசாயிகள் தங்களுக்கிடையே நீரைத் தாங்களாகவே நீதி நியாயமாகப் பகிர்ந்து கொள்ளவில்லை; அத்தூடன், சீரமைப்புப் பகுதியில் உள்ள நீப்பாசனக் கட்டுமானங்களையும் வயற் கால்வாய்களையும் கூட அவர்கள் பராமரிக்கவில்லை. 'எச்' பகுதியில் தங்களுக்குள் ஒத்தழைத்துக்கொள்ளவும் தாங்களாகவே காரியப்படுத்திக்கொள்ள

வும் விவசாயிகளுக்குத் தேர்ச்சித் திறன்கள் இல்லாததன் விளைவாக. "அவர்களுக்கிடையே நீர் நீதி நியாயமற்ற முறையில் விநியோக மாக்கியுள்ளது. (சில சந்தர்ப்பங்களில் விவசாயிகள் ஓராண்டுக்கு மேல் நீரைப் பெறவேயில்லை.) சரி வரப் பராமரிக்கப்படாததால், நீர்ப்பாசனக் கட்டுமானங்கள் சேதமடைந்துள்ளன. (சமீபத்தில் நடத்தப்பட்ட பரிசீலனை ஒன்று, சீரமைப்புப் பகுதிக்குள்ளே நீர்ப்பாசனக் கட்டுமானங்கள் 70 சதவீதத்திற்கு கூட விவசாயிகளைத் தொடர்பாட்டியது."

நீர்ப்பாசனத்தின் பொருளியல்

நீர்ப்பாசனத்தின் பொருளியல் செலவுகளால் மட்டுமன்றி சாத்தியமான நன்மைகளாலும்கூட நீர்னயிக்கப்படுகிறது. நீர்ப்பாசனக் கட்டுமானம் ஆக்க

ருறைந்த செலவில் நிர்மாணிக்கப்பட்டாலும்கூட, நீர் சிறந்தமுறையில் உபயோகிக்கப்படவில்லையால் செய்திட்டம் சிக்கனமைற்ற தாகலாம். எனவே, ஒரு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் வெற்றி ஆக்கடிய உற்பத்தியைப் பெற விவசாயிகளைத் தொண்டுவதையும், அதற்கான சாதனங்கள் கையில் கிடைப்பதையும் மிகப் பெருமளவுக்குப் பொறுத்திருக்கிறது. நெல் ஆக்கு உத்தரவாத விலை, மான்ய உதவி பெற்ற விதைகள், பசளைகள், விவசாய — இரசாயனப் பொருள்கள் போன்ற அநேக ஊக்கச் சலுகைத் திட்டங்கள் இலங்கையில் புகுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆனால், ஏதோ சில காரணங்களுக்காக இந்த ஊக்கிகளில் பெரும்பாலானவை பயணுள்ள முறையில் வேலை செய்வதாகத் தோன்றவில்லை. மறுபக்கத்தில், இது சம்பந்தமாக நடத்தப்பட்ட

நீர்ப்பாசனத்திலான முதலீடு

1950களின் ஆரம்பம் தொட்டு, முதலீடுகளுக்கான இரு பெரும் துறைகளாக நீர்ப்பாசனம், கானி அபிவிருத்தி ஆசியன் இருந்து வந்தன. இன்றும் விவசாயத்துறையில் பெரும் பகுதி முதலீட்டை இவையே பெறுகின்றன. பிரதானமாக ஏற்றுதியற்ற விவசாயத்துறையில் இந்தனவு கணிசு மான முதலீடு மேற்கொள்ளப்பட்டபோதும், இத் துறையிலான வெளியீடானது, நாட்டின் உணவுப் பிரச்சினையில் சுமார் இருத்தசாப்பதங்களாக எதுவித முக்கியமான நாக்கங்களையும் கொண்டு வரவில்லை. அனுமதியை ஆண்டுகள் மூலம் துறையிலேயே, இம் முதலீடுகள் மூலம் தனிச்சமான வருவாய் கிட்டத் தொடர்க்கொள்ளுத்

துறைகளைகளிலேயே. அனுமதியை ஆண்டுகள் மூலம் பகுதியிலேயே, இம் முதலீடுகள் மூலம் மாத்த அரசாங்கப்பையிட்டுகிறது. இதேவேளை 1970களின் ஆரம்பத்தில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட 37 மில்லியன் ரூபாவிலிருந்து நீர்ப்பாசனத்துக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டுத் தொகை 1980ல் 50 மில்லியன் ரூபாவையும் மின்சியது. இதேவேளை 1973ன் மொத்த அரசாங்க செலவினத்தில் 0.69 சதவீதமாகக் காணப்பட்ட இச் செலவினங்கள், 1980ல் 2.54 சதவீதமாக அதிகரித்தது.

ஆண்டு	நீர்ப்பாசனம் செலவினங்கள்	மொத்த அரசாங்க மில்லியன் ரூபா	மொத்த அரசாங்க செலவுகளில் நீர்ப்பு முதலீடுடைய மொத்தச் செலவினம் பாசன செலவினங்களினால் செலவினம் (மில். ரூபா)
-------	--------------------------	------------------------------	--

1973	28.042	37.540	5469	.69
1974	39.229	51.429	6386	.81
1975	46.239	60.862	7783	.78
1976	43.883	59.128	9314	.63
1977	52.001	84.781	9760	.87
1978	144.391	198.382	18853	1.05
1979	431.554 *	402.184 *	17729 *	2.27
1980	313.182 *	539.031 *	21182 *	2.54

* உத்தேசம்

மூலம் : நீதி ஆண்டுகளுக்கான இலங்கை அரசாங்க வருமான, செலவின மதிப்பீடுகள்.

பொருளியல் நோக்கு செப்./அக். 1980

அதிக ஆராய்ச்சிப் பரிசீலனைகளில், பொதுவாக, தகுந்த சமூகம் — பொருளாதார ஊக்கிகளில்லாத தால், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் பெரும்பாலானவை நன்கு பயன் படுத்தப்படவில்லை என்று கண்டு மிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

இலக்னகயில் நீர்ப்பாசன நீர் எப்பொழுதுமே கட்டணமின்றி இலவசமாகவே வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது. அஃதாவது இதற்கு முழு மாண்ய உதவி அளிக்கப்படுகிறது. செலவைக் குறைத்து விவசாயிகளின் இலாபங்களை இது அதிகரிக்கிறதென்ற காரணத் தின்பேரில் இதற்கு நியாயங்கூறப் பட்டுவந்துள்ளபோதிலும், இதை ஒரு சமூக சேமநல் நடவடிக்கை யாகும் அரசியல்சலுகையாகவே விவசாயிகள் கருதி வந்துள்ளனர். ஆதலால், இந்த ஊக்கியினால் விரும்பிய பலன் கிடைக்கவில்லை. இதற்கொரு திருஷ்டாந்தமாக, கிணற்று—நீர்ப்பாசனமுறை உபயோகிக்கப்படும் வகு யோ போன்ற பகுதியில் உள்ள வித்தி யாசத்தைக் காணலாம். வவனியாவில் அவர்கள் நீர்ப்பாசன நீரை வேற்றுத்தூயம் போல ஓர் உள்ளீடாகவே கருதுகின்றனர். உப உணவுப் பயிர்களைச் சாகுபடி செய்வதற்குக் கிணறுகளிலிருந்து நீர் இறைக்கப்படும் சில ஏற்ற நீர்ப்பாசனப் பகுதிகளில் பெறப் பட்ட சமீப அனுபவத்திலிருந்து நீரிலை தங்களுக்கு மேலதிகமான, அதிக பாதுகாப்பான அல்லது அதிக இலாபந் தரத்தைக் கொடுமையாகக் கிடைப்பதாயிருந்தால், விவசாயிகள் நீருக்குக் கட்டணங்கு செலுத்தத் தயாராயிருக்கிறார்களென்று தெரி கிறது.

விவசாயிகள் சில சமயங்களில் நீர்ப்பாசன நீரின் பயனை உணரவில்லை. நீர் என்பது “கடவுளரின் ஓர் அன்பளிப்பு” எனக் கருதுகிறார்கள். ஆகவே, நீருக்குக் கட்டணம் அறவிடக் கூடாதென்பது அவர்களுடைய எண்ணம். ஆதலால் விவசாயிகள் நீர்ப்பாசன நீரை, காற்று அல்லது சூரிய வெளிச்சம் போன்று ஓர் “இலவச”ப் பொருளாகக் கருதுவதைப் பார்க்கிறும், அதைப் பசௌ, தொழிலாளர் உழைப்பு, களைகளால்லிகள் முதலியன போன்ற ஒரு பொருளாதார உள்ளீடாகக் கருதுவது அவசியமாகும்.

பொருளியல் நோக்கு செப்./ஆக். 1980

நீர் வரி விகிதங்களும் முறைகளும் நேரடி வரி விகிதங்களின் படியும் (வரி விகிதங்கள் அறுவடை முறைகளையும் திசை திருப்பப்பட்ட நீரின் அளவையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும்.) மறைமுக வரி விகிதங்களின் படியும் (வரிவிகிதங்கள் காணிப்பெறுமதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும். அதற்கு மாடல் அனுமதியும் இத்தகைய தண்டனைகளைச் சாமர்த்தியமாக உபயோகிப்பதும், விவசாயிகள் தங்களையைச் செவ்வனே விளங்கிக்கொள்வதும் அத்தியாவசியமாகும். இத்தகைய தண்டனைகள் பரம்பரைக் கிராமமுறையிலும்கூட வழக்கத்திலிருந்து விவசாயிகள் அக்காலத்தில் அமுறைப்படி வேலை செய்தனர்.

முடிவுரை

பல்வேறு மட்டங்களில் நீர்முகாமையில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் கடந்த ஐம்பது வருடங்களில் நீர் உபயோகத்தின் சில அம்சங்களை ஒழுங்குபடுத்தியமைக்கப் பிடிவாதமாக முயன்றுவந்துள்ளனர். எனினும், இந்த முயற்சிகள் முன்வார்த்த பொறுபியலில் மாதிரிகளையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன. இலங்கை மக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் நீண்ட வரலாற்றுக் காலத்தில் உருவாக்கி உபயோகித்த கூடுதல் தோச நீர் முகாமைத் தொழில் நுட்ப முறைகளை உபயோகிப்பதற்கு அவை ஊக்கமளிக்கவில்லை. எனினும், வரண்ட பிரதேசத்தில் உள்ள ஆதிக குடியேற்றப் பகுதிகளில் பெரும்பாலானவற்றிலும் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களிலும் இன்னும் வழக்கிலிருந்து வரும் இந்தச் சுதேச நீர் முகாமை முறைகளை ஆராய்ந்தறிவதற்குக்காலம் அப்படியொன்றுமின்திவிடவில்லை. இந்நாட்டில் நீர் முகாமை பற்றிய ஆராய்ச்சிப் பரிசீலனைகள் பெரும்பாலும் இப்பிரிச்சினையின் தொழில்நுட்ப அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே நடத்தப்பட்டுள்ளன. இப்பிரிச்சினை சம்பந்தமாக விவசாயிகள் நடத்துகொள்ளும் விதம்பற்றிய அம்சங்கள் நுட்பமாக ஆராயப் பட்டிருப்பது வெகு குறைவு. ஆதலால், தற்போது வழக்கிலுள்ள நீர் முகாமைப் பழக்கங்கள் உட்படச் சமூக—பொருளாதார அம்சங்களை வெகு நனுங்கமாக ஆராய்ந்தறிய வேண்டியதவசியமாகும்.

பொருளாதாரம்

திரைசேரி உண்டியல்கள் - ஒரு விளக்கம்

திரைசேரி உண்டியல்களுக்கென அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் உச்சமட்டத்தினை இவ்வாறும் அரசாங்கம் இருமுறை அதிகரித்தது. மார்ச்சில் முதலாவது, 100 கோடி ரூபாவாலும், இரண்டாவதாக ஜூலையில் 200 கோடி ரூபாவாலும் மொத்தம் 300 கோடி ரூபாவால் இது அதிகரிக்கப்பட்டது. இந்த அதிகரிப்புக்களின் விளைவாக உச்ச மட்ட எல்லை 100 சதவீதத் தால் அதிகரித்து 600 கோடி ரூபாவை எட்டியது. இந்த உச்ச மட்ட எல்லை, உள்நாட்டு திரைசேரி உண்டியல்கள் கட்டுளைக் கட்டடத்தின் கீழ் பராராம்மற்ற தீர்மானம் ஒன்றினால் உயர்த்தப் பட்டது. சமீப வருடங்களில், இந்தக்கைய தீர்மானங்களுக்கு பாராடு மன்ற அனுமதியை அரசாங்கம் கோரிய சந்தர்ப்பங்களில், அரசாங்கத்தின் பொருளாதார, நிதிக் கொள்கைகளை மதிப்பிட்டு கண்டனம் செய்யவும், திரைசேரி உண்டியல்களினால் பெறப்படும் அதிகாரித்த கடன்களில் உருவாகும் 'பண வீக்கத் தாக்கங்களை' கட்டடிக்காட்டவும் எதிர்க்கட்சி முன்று வந்துள்ளது. இந்த விடயம் எப்பொழுதுமே சூடான விவாதங்களைப் பொட்டிருக்கின்றது. இந்த வருடமும் இதுவிலக்காக இருக்கின்றில்லை மார்ச் மாதத்தில் மூன்று நாட்கள் நடைபெற்ற விவாதங்களின் பின்னரே இத்தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

திரைசேரி உண்டியல்கள்

நப்பட்டது, இது பற்றிய தெளிவான விளக்கமொன்றைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக இன்வரும் கேள்வியுடன் இதனை ஆரம்பித்தல் பொருத்தமானதாக இருந்கும். அரசாங்க நிதியில் திரைசேரி உண்டியல்கள் வகிக்கும் பங்கு யாது?

திரைசேரி உண்டியல் என்பது, குறுங்கால நிதியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக அரசாங்கம் உபயோகிக்கும் ஒரு பிரதான உபகரணமாகும். வரியிடு, கடன்கள், ஏணை மூலங்கள் என்பனவற்றி விருந்து பெறப்படும் அரசாங்கத் தின் சாதாரண வருமானங்கள் வந்து சேரும் வரையில் அரசாங்கத்தின் செலவுகளை கடுமையாக இந்த முறை பயன்படுத்தப்படுகிறது. வருமான உள்வருடங்கள் எப்போதும் செலவு வளிப்பாய்ச்சல்களுடன் சமஞக இருப்பதில்லை. கூடுதல்கள், குறைவுகள் தவிர்க்க முடியாதவையாகும். செலவுகள் வருமானங்களை விட கூடுதலாக இருக்கும் சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் இந்த இடைவெளியை நிதிப்படுத்துவதற்காக வழக்கமாக மூன்று மாதங்களில் முதிர்க்கியடையும் திரைசேரி உண்டியல்கள் வெளிப்படுகின்றன. பண மிகை காணப்படும் காலங்களில் இந்த உண்டியல்களை ஓய்ந்திருக்கச் செய்து மீண்டும் தேவை நேரிடும்போது அவற்றை மீள மிதக்கவிடுவது அரசாங்கத்

தின் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு நடைமுறையாகும். நிரந்தர அல்லது நீண்டகால நோக்கங்களுக்காகவன்றி, தற்காலிக தேவைகளுக்காக மட்டும் திரைசேரி உண்டியல்கள் பாவிக்கப்படும் போது அவை பயனுள்ளவையாகவும், 'குறைந்தளவு வீக்கத்தாக்க முன்னாலும்' யாகவும் இருக்கும். குறுங்கால நிதிப்படுத்தலுக்குப் பதிலாக, திட்டமிடப்படாத வரவு செலவுத் திட்டக் குறைகளை நிதிப்படுத்தும் பொருட்டு தொடர்ந்து கடன்கள் வழங்கப்படுவதற்காக திரைசேரி உண்டியல்கள் பாவிக்கப்படுவது குறித்து கண்டனங்கள் தெரிவிக்கப்படுவதுண்டு. எடுபதுக்கள் முழுவதிலும் சுமார் 90 சதவீதமான திரைசேரி உண்டியல்களை இலங்கை மத்திய வங்கி வைத்திருந்ததனைக் கீழே யுள்ள அட்டவணை காட்டுகிறது.

எணை வங்கி, வங்கியல்லாத மூலங்கள் மிகக் குறைந்த அளவிலேயே இவற்றை வைத்திருக்கின்றன. ஏணை நிறுவனங்கள் விசேஷத்துறை காரணங்களுக்காகவே, திரைசேரி உண்டியல்களை கொள்வனவு செய்யத் துணிகளின்றன. உதாரணமாக, 1978 நவம்பரில் ரூபாக்கடன் திட்டம் மூடப்பட்டபோது தேசிய செமிப்பு வங்கியும் (வழமையாக ரூபாக்கடன் கடன் களுக்கு பங்களிப்புச் செய்யும்)

(25ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

(ஏ. பத்து இலட்சங்களில்)	உரிமைப் பங்கீடு(%)	வந்திய வங்கி	வந்திய வங்கிகள்	வங்கியல்லாத துறை
200	2	4		
225	15	3		
325	16	3		
350	8	4		
75	92	3	5	
—	91	2	6	
2250	106	2	3	
2350	93	1	5	
2700	94	4	17	
2500	79	2	10	
—	89	—	—	
2000	—	—	—	

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி (இணைக்களில்லை)

பெண்கள் இயந்திரங்களைவிட மலிவானவர்கள்

—படியறி நூல்

தென்கொரியாவின் ஒரு பொருத்து வேலைத் துறை தீல் பணியாற்றிய பெண்களில் தோண்ணுற்றைந்து சத விகிதத்தினருக்கு ஓராண்டுக்கும் கன் பார்வைப் பிரச்சினைகள் தோன்றின. தென்கிழுக்காசியாவிள் இலக்ட்ரோஷிக் கைத்தொழிலின் இருஷ்ட யாகத் தைப் பற்றி டயறு நூல் எழுதுகிறோம்.

19 வயதான சிம் ஹே குவி தனது பூதக் கண்ணுடிமிது இறுக்கமரக்க கூனிக் குறுமை வண்ணம் அமர்த்திருக்கிறார்கள். கீட்டடத்தட்ட கண்ணுக்குத் தெரியாத விலிகோன் கீவைகளுடன் மிகச் சிறிய தங்கக் கட்டில்களை பணிக் கொக்காகப் பற்றவைத்துக்கொண்டுக்குத்தன் அவனுக்குத் தலை கிறுதலுக்குத் தவிக்கிறது. தென்கொரியாவின் ஏற்றுமதிற் திசை வழிப்படுத்தப்பட்ட மின்னணுக்கைத்தொழிலில் வேலை செய்யும் 100,000 தொழிலாளிகளில் அவனும் ஒருக்கி ஏற்குறைய 90 சதவிகிதத்தினர் 18 வயதுக்கும் 23 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட யுவதினர். அவர்கள் நாளொன்றுக்கு 8 மணி நோத்திலிருந்து 10 மணி நேரம் வரை வரசத்துக்கு ஆறு நாட்கள் வேலை செய்கிறார்கள். 1978-ம் ஆண்டிலே, அமெரிக்க முதலிடுக்குடன் நடைபெறும் கொரிய தொழிற்சாலை களில் சாகசி சம்பளம் நாளொன்றுக்கு 4 டாலரைவிடக் குறைவு, மாதத்துக்கு ஏற்குறைய 112 டாலராகும். அடிப்படை ஜீவனச் செலவுகள் கீழ்க்கண்ட முழுச் சம்பளத்தையும் விழுங்கின்றன. இந்தச் செலவுகளில் ஒன்றை இருந்ததல் இறைச்சி மட்டுமே அடங்கி உள்ளது. எந்த வைத்தையை பாராமிப்புச் செலவோ அல்லது தோற்றிக்கொண்டு சேர்ந்திருக்கவில்லை. அநேக பெண்கள் தங்களுடைய குடும்பங்களை மட்டுமேன்றித் தங்களையும் நாபதித்துக்கொள்ள வேண்டியவர்களையிருக்கிறார்கள்.

பொருளியல் நோக்கு செப்./அக். 1980

இதேபோன்ற இன் கொரிய பொருத்துத் தொழிற் சாலையில் மொத்தத் தொழிலாளர் பட்டையில் 95 சத விகிதத்தினருக்கு அமர்கள் வேலை செய்யத் தொடங்கிய முதலாண்டின்போதே கண்களில் கடும் சிரச்சீனைகள் தோன்றின. 88 சதவிகிதத்தினர் நாட்பட்ட மினிக்கையூற்சியினால் — ஆங்கிலத்தில் கண்ணுக்கு மினிட்டின் — (வெளியில் விழி வேண்டப்படுத்தையும் கண்ணினம் கின் உட்படுத்தையும் மூடியவரும் கண்ணினின் முற்புறத்தில் உள்ள மேல் தோலில் ஏற்படும் ஏரியம் வீச்சுறும்) பாதிக்கப்பட்டனர்; 44 சதவிகிதத்தினர் கீட்டப் பார்வைக் கோளாருல் பாதிக்கப்பட்டனர்; 19 சதவிகிதத்தினர் அல்புள்ளினம் — ஆங்கிலத்தில் அங்குக் கேட்டுளம் — (ஒளிக்கநிர்க்கள் தனியொரு குவிமுனையில் கூடி விழுவதைத் தடுக்கும் விதத் தில் ஒலிமில்லையில் அல்லது கண்ணினில் ஏற்படும் கோளாலு) என்னும் கோளாருல் பாதிக்கப்பட்டனர். உண்ணயெயில் 3 வருடங்களுக்கு மேல் அவ்வேலையில் தங்கி விருக்கும் எவரும் மூக்குக் கண்ணுடி தரிக்க வேண்டும். அப்படித் தரிப்பவரை அவனுடைய சிறீநிதி கள் ‘பாட்டி’ என்று ஆழைக்கிறார்கள்.

மூலதீட்டுத் துண்டும் சிரசரமொன்றில் மலையை அரசாங்கம் மேற்கூட்டிய முதலிட்டாளர்களுக்கு ஒர் ஊஞ்சியாக “கைமூத்தேய பெண்ணின் கைத்திறை” வெகுாகப் பாராட்டுகிறது. ஒரு தொழிற்சாலையில், கைத்திறம் என்பது ஒன்றினைக்கப்பட்ட அலகு

களை கந்தகந் தொவகரும் கைட்சிக் தொட்டுகளில் அமிழ்த்தால் தாகும். கனத்த எரிபுகை என்கும் நிறைந்துள்ளது. தளங்கள் கருமாகவும் வழுக்கலாகவரும் என்று பெண்கள் அணியும் பூட்சங்களும் வைக்கலாகவரும் சிசமயங்களில் ஒழுக்குன்னாவாயிருப்பதால் அவர்களுக்கு எரிகாபக்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்தத் தொழிற் சாலைகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள் குமப்பிலையும், தலைக் கிறுகொப்பையும் உண்டாக்கும் டிவராக்டோர்ஸ் டாலைப்புகளில் ஒளி தருவதற்காக ஊது — தீப்பந்தமொன்றில் உயிர் வாயுவடன் உபயோகிக்கப்படும் ஒர் ஏரிவாயுங்கள் அலட்டிலீவிலிருந்து பெறப்படும் இப்பொருள் ஒரு காரைப்பானை உபயோகிக்கப்படுகிறது). வைலீன் (நிலக் கிளில் அடங்கியின் வழித்துப் படிக்க முடியாத நீர்க்கரிக்கலையான இப்பொருள் ஒரு காரைப்பானை உபயோகிக்கப்படுகிறது), பெண்ணின் (பெற்றேருவியத்தைச் சிகைத்து வடிப்பதன் மூலம் பெறப்படும் எளிதில் தீப்பத்துக்கடிய இப்பொருள் ஒரு காரைப்பானை உபயோகிக்கப்படுகிறது) போன்ற மிக ஆபத்தான தொவக்கள், காரைப்பான்கள் சிவாவற்றின் அபாயத்துக்கு ஆளாகும் நிலீயில் உள்ளனர். இப்பொருள்களுக்கும் புற்றுதோய்க்கும் கல்வீரிலையும் சிறுநீர்க்காத்தி ஒம் சுவாசாசயத்திலும் ஏற்படும் நோய்களுக்கும் தொடர்பு உண்டென எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

“அமில அடர்வின் காரணமாக எனக்குச் சுகமில்லை” என்று மல்லு என்னும் பெண் அணருகிற ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டாள். அகில அலசலில் மூன்று வருடங்களாக அவள் உலோக உறுப்புகளை அமிழ்த்திக்கொண்டுக்கிறார்கள். வேறு வேலைக்கு மாறுவதற்கு அவளை அனுமதிக்க கம்பெனி மறுத்துவிட்டது. அவள் முகாமிலுள்ள டாக்டரைப் போய்ப் பார்க்கும்போது, அவளுக்குச் சளிச்சரம் (புளு) இருப்பதாக அவர் கூறுகிறார். இரண்டு

Appropriate Technology Services

121, POINT-PEDRO ROAD
NALLUR, JAFFNA

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

டொலர் நாள் சம்பளத்துக்கு வேலை செய்வதற்காக, பெண்களில் 40 சதவிகிதத்துக்கு மேற் பட்டோர் கிராமப் பகுதிகளிலிருந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் என் அவர்களுடைய குடும்பங்களை விட்டு வந்துவிட்டார்கள் என்று கேட்டால், அவர்களுடைய கிராமத்தில் செய்வதற்கு வேலை ஒன்றுமில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அவர்களில் பெரும்பாலோர் முன்பு ஒருபோதும் வேலை செய்தவர்கள் எல்லார். மின்னானுக் கைத்தொழில் இடைவிடாது கிராமங்களைச் சேர்ந்த இளம் பெண்களையே நிரட்டி வருகிறது. நகரங்களில் வேலையற்றேர் இடையறாது பெருகி வருவதைக் குறைப்பதற்கு உதவியாக அது ஒன்றுஞ் செய்வதில்லை. பெண் தொழிலாளிகள் மலேசியத் தொழிற்சாலைகளில் சராசரியாக ஓரிரு வருடங்களே தங்கியிருக்கிறார்கள்; பதிலாள் சேர்ப்பு விகிதம் 80 சதவிகிதமில்லை உயர்வாயிருக்கிறது.

மின்னானுக்கிராமத்தில் கம்பிவனிகள் மேலுட்டுப் பெண்களின் அச்சில் வார்த்தவர்களைப் போன்றிருப்பவர்களே வேலைக்குச் சிறந்தவர்கள் எனச் சிலாகித்துக் கூறுகின்றன; அத்தகைய பெண்கள் சொன்னவார்த்தைக்கு எதிர்வார்த்தை கூறுமல் பணிந்து நடப்பவர்கள் என்று வற்புறுத்துகின்றன; அத்துடன், ஒரு தந்தைக்கும் மின்னாக்குமிடையே நிலவும் உறவின் அடிப்படையில் அமைந்த ஒழுக்க முறையையும் வலியுறுத்துகின்றன. ஒரு கம்பெனி உடல் அலங்காரம் பற்றிய விரிவரைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வதோடு, விளையாட்டுக் கோஷ்டகளையும் ஏற்படுத்துகின்றது. இன்னொரு கம்பெனி உற்பத்தி இலக்குகளை அடைவதற்காக இலவசம் நடந்து சாய்களை வழங்குகிறது. அழகு ராணிப் போட்டிகள் ('மோட்டாரோலா இராணி' 'டேசிய ஸெமிக் கண்டக்டர் இராணி') சர்வசாதாரணமாக நடத்தப்படுகின்றன. பாரம்பரிய முஸ்லிம் பெறுமானங்களை மீறி துகர்ச்சி நாட்டத்துக்கும், நலீன நடையுடைய பாவனைகளுக்கும் முதலிடம் அளிக்கும் மேற்கத்திய இலட்சியங்களை இவை பலப் படுத்துகின்றன.

உற்பத்தி இலக்குகளை அடைவதற்காக, பல தொழிற்சாலைகள் இராப்பகலாக இயங்குகின்றன.

உற்பத்தி செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட பங்களுவுகள் (கோட்டாக்கள்) மேன்மேலும் உயர்வான இலக்குகளை அடைவதற்குப் பெண்களைத் தாண்டுகின்றன. “அவர்கள் நாறு என்று சொல்லுகிறார்கள் என வைத்துக்கொள்வோம். நாங்கள் அதைச் செய்ய முடியுமாயின், மின்னர் அடுத்த வராம் அதைவிட எவ்வளவோ அதிகமான வேலைகளை எங்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள்” என்று 23 வயதான அளிஸா ஒரு விசாரணையாளிடம் தெரிவித்தாள்.

இந்த நிர்ப்பந்தங்கள் நிறைய இலாபங்களைக் கொண்டு வருகின்றன. மலேசியாவில் உள்ள ஒரு தொழிற்சாலை முகாமையாளர்களை ஒரு வருத்தாராயர் என்று கூறி யாறாரு— “ஒரு மணி நேரம் வேலை செய்யும் ஒரு தொழிலாளி ஒரு முறைக்கடமை (விப்பு)யில் வேலை செய்யும் பத்துத் தொழிலாளிகளின் சம்பளத்தைக் கொடுக்கப் போதுமானதை உற்பத்தி செய்கிறேன்”

தொவான் நாடு ‘பொருளாதாரத் துறையில் தனது அற்புத சாதனை’ பற்றிப் பெருமையுடத்துக்கொள்கின்றபோதிலும், அந்நாட்டுப் பெண் தொழிலாளிகளில் அநேகர்தைப்பேயின் எல்லைப்புறத்தில் பல படுக்கைகளைக் கொண்ட கேவலமான அறைகளில் வசீகின்றனர். வெப்ப நிலைகள் 100 பாகை பாரன்தைநட்டுக்கு மேலிருக்கின்றன. அங்கு காற்றேருட்ட விசிறிகளோ அல்லது போதிய குடிநீரோ இல்லை. வார்த்துக்கு ஆறு நாட்களாக, தினம் 8 மணி நேரத்திலிருந்து 12 மணி நேரம் வரை வேலைசெய்யும் பெண்களுக்கு மாதமொன்றுக்கு ஏறக்குறைய 60 டொலர் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த அறைகளினுள்ளே வாழ்வதென்பது துன்பம் நிறைந்த ஒரு அனுபவமாகும் — ஓர் அறையில் பத்தும் பேருக்கு மேல்; குடும்பத்தின் விருந்தவளிகளாக நாட்டுப்புறத்துக்குத் திரும்பிச் செல்வதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் ஒரு சிலவே.

தொழிற்சாலை முகாமையாளர்கள் கைவானியப் பெண் தொழிலாளிகளை வெகுவாகப் புகழ்கின்றனர். பொது உபகரணங்கள் தொழிற்சாலையில் உள்ள ஓர் ஆளனி முகாமையாளர் கூறிய வாறு— “இரண்டு முன்று வருடங்களுக்கு முன்பு பையன்களே

இவ்வேலையைச் செய்து வந்தனர். ஆனால், குமரிகளும் இவ்வேலையைச் சம்திறமையுடன் செய்வதை நாங்கள் கண்டோம். அத்துடன், இந்த இளம் பெண்கள் அந்தப் பையன்களைப் போலத் தொல்லை கொடுப்பதுமில்லை. அவர்கள் கீழ்ப்படித்து நடப்பதுடன், உத்தரவுகளிலும் கவனங் கெலுத்துகிறார்கள். எனவே, இளம் பெண்களை மட்டுமே வேலைக்கமர்த்துவது என்கள் கொள்கையாயிருக்கிறது.”

தொழிலாளிகள் கீழ்ப்படித்து நடக்கும் தன்மைக்காக மெச்சப் படுவதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை. வேலைநிறுத்தங்களுக்குத் தடைவிதிக்கப்பட்டு, தொழிலாளரிடையே அனுமதியின்மையைத் தூண்டிவிட்டதற்காக மரணதண்டனை விதிக்கப்படும்போது கீழ்ப்படித்து நடப்பதைத் தலைவரே வேறு மாற்று வழியில்லை. செயற்றியலுக்காக மேலதிக வேதனங்கள் (போன்ஸ்), மாதச் சம்பளத்தில் ஜாதில் ஒரு பங்குவரை அடிக்கடி வழங்கப்படுகின்றபோதிலும், ஒரு நாள் அசம்ந்தமாக வேலை செய்த தற்காகவோ, நோய்வாய்ப்பட்டதற்காகவோ அல்லது சொந்தக் காரணத்துக்காக வீவீ எடுத்தால்கூட அல்லது விழிமுறையில் சென்றால்கூட இந்த மேலதிக ஊதியம் அடிக்கடி நீக்கப்பட்டுள்ளது.

1975-ம் ஆண்டில், இந்த விதிகள் எல்லாம் இருந்தபோதிலும், பொது உபகரணங்கள் தொழிற்சாலையில் உள்ள பெண்கள், போன்ஸ் வழங்கலை நிறுத்திவிடுவதையும் வெளிநடைப்பை நெராட்சியில் மின்சாரம் கிடைத்திவிடுவதையும் கொள்கைவளர்களின் முதலாவது வெளிநடப்பை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்தனர். இந்தச் சம்பவம் தைவானில் உள்ள முதலிட்டுச் சூழ்நிலையைப் பாதித்துவிடுமென்பதை முதலாமைப்படிம் உணர்ந்ததும், அவர்கள் சடுதியாக ஒரு சமயச் சுடன் பாட்டைப் பேசி முடித்துக்கடன் இதைப்பற்றிய செய்திகள் பத்திரிகைகளுக்குப் போகாமலும் தடுத்துவிட்டனர்.

(கொபன்ஹெக்கில் கடந்த ஐந்தேராவு மாதம் 14-ந் திதியிலிருந்து 30-ந் திதிவரை நடைபெற்ற “பெண்களுக்கான தசாப்தம்” உலக மாநாட்டுச் செய்திச்சகுளிலிருந்து பெறப்பட்டது.)

பொருளியல் நோக்கு செப்./அக்ட. 1980

பெண்கள் ஆண்களைவிட இரு மடங்கு கடினமாக வேலை செய்கின்றனர்

-பீடர் அடம்சன்

உலக அபிவிருத்தியில் பெண்களின் பங்களிப்பும் பற்றி
 அன்மையில் நடத்தப்பட்ட ஆராய்ச்சியில் வெளியான
 திடுக்கீடும் பெறுபோகினால் யற்றி பீட்டர் ஆட்மின்
 அறிஞரை செய்கிறோ?

இந்தப் பக்கத்தைப் படிக்கும் ஆண்களுக்கு ஒரு கேள்வி — உங்களுடைய மனைவி நாளொன்றுக்கு நீங்கள் வேலை செய்யும் நேரத்தைப் போல் இரு மடங்கு நேரம் வேலை செய்கின்றாரா?

இயற்கையாகவே நீங்கள் மற்ற ஆண்களிலிருந்து வித்தியாசமாக, அவர்களுக்கு விலக்காக அமைந்திருப்பிர்கள். ஆனால், சராசரிப் பெண் நிச்சயமாக சராசரி ஆணைப் போல் இரு மடங்கு கடினமாக வேலை செய்வதாகவே தோன்றுகிறது “பெண்களும் இன்கு குமரிகளும் உலகின் ஜனத் தொகையில் அரசாங்கமாக அமைந்துள்ளனர். ஆனால், உலகின் வேலைதோங்களில் முன்றிலிரு பங்கு நேரத்தில் வேலை செய்கின்றார்கள்” என்று ஜெனீவாவிலுள்ள சர்வதேச தொழில் ஸ்தாபனம் கூறுகிறது. காலை ஆகாரத்தின்போது வழக்கத்தைவிட அதிகமான வாதப் பிரதிவாதகளை உண்டாக்குமென உறுதியாகச் சொல்லப்படும் இந்த ஆத்திரமுட்டக் கூடிய முடிவுக்கு வருவதில், சர்வதேச தொழில் தாபனம் வீட்டில் செய்யப்படும் வேலைகளை மட்டுமன்றி வயலிலும் தொழிற்சாலையிலும் செய்யப்படும் வேலைகளையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டுள்ளது.

வீட்டுத் துறையில் — சமையல் செய்தல், துணிகளைத் துவைத்தல், கடைக்கும் போய்ச் சரமான் வாங்குதல், தைத்தல், பழுதுபார்த்தல், வயதானவர்களைப் பராமரித்தல், இளம் வயதினரை வளர்த்தல் — ஒரு பெண் கெய்யும் வேலை அநேகமாக எந்த ஆண்

செய்யும் வேலையைப் போலவே அவ்வளவு சோர்னுட்டக் கூடியதே. ஆனால், இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாக, இன்றைய பெண்களில் பெரும்பாலோருக்கு அவர்களுடைய சொந்த வீட்டுக்கு வெளியேயும் ஒரு வேலையிருக்கிறது. உதாரணமாக, ஜோரோப்பாவிலும், வட அமெரிக்காவிலும், பெண்கள் அங்குள்ள சம்பளம் பெறும் தொழிலாளர் படையில் இப்பொழுது 40 சதவிகிதத்தினாக அமைந்திருப்பதுடன், வீட்டில் சம்பளம் பெறு உழைப்பின் உருவில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 40 சதவிகிதத்தை உதவுவதாகவும் மதிப்பிடப்படுகிறது.

ஆனால், ஆபிரிக்காவிலும் ஆசியாவிலும் இலத்தீன் அமெரிக்காவிலும் உள்ள 160 கோடி பெண்களின் தோள்கள்மீதே இந்த இரட்டை வேலைக் கடமையின் சுமை மிகக் கணமாக விழுகின்றது. அவர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்களுடைய வேலை நாள் பொதுவாக அதிகாலையில் 4-30 மணிக்கோ அல்லது 6 மணிக்கோ ஆரம்பமாகி, பதினாறு மணி நேரத்துக்குப் பிறகு முடிவடைகின்றது. இந்த நேரமெல்லாம் அவர்கள் உணவு, தண்ணீர், விறகு, உடை சுகாதாரப் பராமரிப்பு ஆகியன சம்பந்தமாகத் தகடுகளுடைய குடும்பங்களின் தும், ஓர் இல்லத்தினதும் மூலாதாரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்குப் போராடுகின்றனர்.

மூன்றாம் உலகத்தைப் பொறுத்தவரை — அரிதாவது உலகிலுள்ள மூன்றாம் மண்டல நாடுகளிலுள்ள மக்களைப் பொறுத்தவரை பெண்

கள் வீட்டைப் பார்த்துக்கொண்டு குழந்தைகளை வளர்க்கும் அதே சமயத்தில் ஆண்கள் காணிகளைக் கவனித்துக் கொண்டு பயிர்களைச் சலில் ஈடுபடுகின்றனர் என்றே பொதுவாக ஊகிக்கப்படுகிறது. ஆனால், அன்மையில் நடத்தப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள் இந்தக் கட்டுக் கதையை அடியோடு தகர்த்த தெரிந்துவிட்டன.

ரோமிலுள்ள ஐ. நா. உணவு, விவசாய தாபனம் கூறுகிறபடி : “முழு உணவு உற்பத்தியில் குறைந்தபட்டச் 50 சதவிகிதத்துக்குப்” பெண்கள் பொறுப்பாயிருக்கிறார்கள். உதரணமாக, ஆபிரிக்காவுக்கான பொருளாதார ஆணைக் குழு (கமிஷன்) நடத்திய ஆராய்ச்சிப் பரிசீலனை ஒன்றிலிருந்து, அக்கண்டத்தில் நடைபெறும் சகல விவசாய வேலைகளிலும் 60 சதவிகிதத்திலிருந்து 80 சதவிகிதம்வரையான வேலைகளைப் பெண்களே செய்கின்றனர் என்றும், அத்துடன் சகல கால்நடை வளர்ப்பு வேலைகளிலும் 50 சதவிகித வேலைகளையும் உணவைப் பதஞ் செய்யும் வேலையில் 100 சதவிகிதத்தையும் அவர்களே செய்கின்றனர் என்பதும் தெரிய வந்துள்ளது.

ஆராய்ச்சிப் பரிசீலனை மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு பிரதேசத் தில்—தான்ஸ்லையாவில் உள்ள புக்காரே — ஆண்கள் விவசாயத்தில் ஆண்டுக்குச் சராசரியாக 1800 மணி நேரம் வேலை செய்கின்றனர். அத்துடன் அவர்களுடைய வேலை பெரும்பாலும் முடிவடைந்து விடுகிறது. ஆனால், இதற்கு மாறுக, பெண்கள் வயவில் வருடத்துக்குச் சராசரியாக 2600 மணி நேர வேலை செய்கின்றனர். அப்படிச் செய்தும், அவர்களுடைய வேலை அப்பொழுது தான் ஆரம்பமாகி இருக்கிறது. அங்கு வழக்கும் ஒயா மொழி யில் “மணம்புரிதல்” என்றால், சொல்லர்த்தப்படி “ஆண் மகன் ஒரு மணவெட்டியைப் பெறுகிறன்” என்றுதான் பொருள்.

இந்தியாவிலும் இதே கடை தான். அந்த உபகண்டத்திலே நடைபெறும் விவசாய வேலைகளில் அரவாசிக்கு மேற்பட்ட தைப் பெண்களே செய்கின்றன. “பண்ணை வேலைகளுக்கு ஆன்மகனை பொறுப்பாயிருக்கிறான்; இதில் பெண்களே அவனுக்கு உதவியாயிருக்கிறார்கள் என்றே வழக்கமாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால், இப்பொழுது மிகப் பெரும்பாலான இடங்களில் பெண்மகளே பண்ணை வேலைகளைச் செய்கிறான். இதில் ஆன் மகன் அவனுக்கு உதவி செய்கிறான்” என்று இந்தியாவில் கோதுமை விளையும் ஹரி யானை மாநிலத்தில் நடத்தப்பட்ட ஓர் ஆராய்ச்சி அறிக்கையில் சாந்தி சக்கரவர்த்தி எழுதுகிறு.

இல்லங்களிலும் வயல்களிலும் நடைபெறும் உழைப்பைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு நோக்கும் போது, பெண்களின் சராசரி வேலைநாள் 15½ மணி நேரத்துக்கும் 16 மணி நேரத்துக்குமிடைப்பட்ட நேரத்தைக் கொண்டிருப்பதாக ஹரியானை ஆராய்ச்சி கண்டது. ஒரு குறிப்பிட்ட குடும்பத்தில் வயது வந்த மூன்று பெண்களினதும் பன்னிரண்டு வயதான ஒரு சிறுமினதும் வேலைச்சுமை நாளொன்றுக்கு மொத்தம் 58 மணி நேரத்தைக் கொண்டதாயிருக்கிறது. எப்படியும் செய்து முடிக்க வேண்டிய வீட்டு வேலைகளைச் செய்வதற்கு 12 மணி நேரம், கால்நடைகளை மேய்ப்பதற்கு 9 மணி நேரம்; விவசாய வேலைகளில் 37 மணி நேரம். ஓர் இரண்டாவது குடும்பத்தில், எழுபத்தைந்து வயதான ஒரு பெண்நாளொன்றுக்குப் பத்து மணி நேரம் வேலைசெய்து கொண்டிருந்தார்.

இளம் பெண்களைப் பொறுத்த வரை, இத்தகைய வேலைச் சுமைகளுடன் சாதாரணமாக அடிக்கடி கர்ப்பமுறல், மின்னோப்பேறு, மூலைப்பலாட்டல் ஆகியவும் சேர்ந்துவிடுகின்றன. இந்திகழுவுகள் எந்தப் பெண்ணின் உடம்பி இலம் ஆயாசத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியன. ஆனால், குறிப்பாக போறிய உணவு இல்லாமையும் வயல்களில் நீண்ட நேரம்வரை முதலொடியும் வேலை செய்வதும் இவற்றுடன் சேர்ந்தால் எந்தப் பெண்ணின் உடலும் பலவின முறும்.

24

சர்வதேச தொழில் தாபனத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஓர் உத்தியோகபூர்வமான அறிக்கை கூறுவதாவது: “இல்லத்துக்கும் தொழிலுக்கும் நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கும் இந்த இரட்டைப் பொறுப்பு உடம்பையும் உணர்ச்சிகளையும் பெருமளவு பாதிக்கவல்ல ஒரு சமையைப் பெண்கள்மீது ஏற்றி வைக்கின்றது; களைப்பு என்று பொதுவாகக் கூறப்படும் ஒரு சினியினால் வருந்தும் பெண்களின் தொகை அதிகரித்து வருகிறது. பொருளாதாரத்திலும், குடும்பத்திலும் இது ஏற்படுத்தும் முழு வினைவுகளும் இன்னும் ஆய்வுத்திறியப்படவில்லை.”

இதெல்லாம் குறிப்பதெண்ண வென்றால், 1980 களில் உலகில் மிக முக்கியமானவையாகவும் முற்றாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டுமுள்ள சுகாதாரப் பிரச்சினைகளில் ஒன்று, கோடிக் கணக்கான பெண்கள் நாட்பட்ட களைப்பினால் அவதிப்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதாகும்.

மகளிருக்கான ஐ. நா. தசாபதம் (1975-85) ஆரம்பமான தற்குப் பனி, ஐ. நா. ஸ்தாபனமே இப்பிரச்சினையில் அதிக கவனஞ்செலுத்தி உள்ளது. “உலக அமினிருத்திக்காக நடைபெற்று வரும் போராட்டத்திலே அரசாங்கங்களோ அல்லது தாபனங்களோ அல்லது ஐ. நா. முகவர் ஸ்தாபனங்களோ விரச்சங்கள். ஆனால், தங்களுடைய குடும்பங்களின் தும், தங்களுடைய சமூகங்களின் தும் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்வதற்காக, இவ்வளவு கஷ்டமான நிலைமைகளிலும் எவ்வளவோ சிறிதான பிரதிபலனுக்காகவும், எவ்வளவோ கஷ்டப்படும், எவ்வளவோ நீண்ட நேரமும் உழைக்கும் கோடிக் கணக்கான பெண்களே இப்போராட்டத்தில் வீரங்களைகள். அவர்களுடைய பிரயாசத்தையும் அவர்களுடைய பிரயாசத்தையும் மெச்சினாலும் தகும். ஆனால், அவர்களுக்குத் தேவைப்படுவது புகழுரையல்ல. ஆனால், நீதியும் உதவியுமே அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகின்றன” என்று ஐ. நா. சர்வதேச குழந்தைகள் அவசரகால நிதியத்தின் நிர்வாகப் பணிப்பாளர்கடந்த வருடப் பின்பகுதியில் எழுதினர்.

கடந்த ஐந்து வருடங்களில் நடத்தப்பட்ட ஏராளமான ஆராய்ச்சிப் பரிசீலனைகள், அபிவிருத்தி பொருளியில் நோக்கு செப்./அக். 1980

விருத்தி முயற்சி பெண்களுக்கு ‘நீதியையும் உதவியையும்’ கொண்டு வருவதைவிட உண்மையில் நிலைமையை மேலும் மோசமாக்கி வருகிறதென்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

போதாக்கை அபிவிருத்தி செய்யும் முயற்சியில், விவசாயிகள் எப்பொழுதும் ஆண்களாகவே இருக்கின்றனரென்ற புளையினால், விவசாயப் பயிற்சியிலும் தொழில் நுட்பவியலிலும் பெரும்பகுதி ஆண்களின் வேலைகளுக்கே தொழிற்பட்டு வந்தன்னுடைய ராணுமாக, இயந்திரக் கலப்பைகள் (ஏராக்டர்கள்) உழும் ஆண்களின் வேலையைக் குறைத்து, களைப்பினாலும் பெண்களின் வேலை நேரத்தை நீட்டலாம். ஓர் ஆபிஸிக்க நாடு மேற்கொண்ட நலீனமயமாக்கும் இயக்கம் ஒன்றில் நாறு இயந்திரக் கலப்பைகள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. ஆனால், களைப்பினாலும் ஒரேயொரு இயந்திரசாதனம் மட்டுமே இறக்குமதி செய்யப்பட்டதென ஆபிரிக்காவுக்கான பொருளாதார ஆணைக்கும் அறிவிக்கிறது.

இதேபோல, பல பயிர்ச்செய்கை முறையே அல்லது உயர் விளைச்சல் தரும் கோதுமை இனக்களோ நெல்லினங்களோ புகுத்தப்பட்டால், விதைப்பதிலும் நாற்றைப் பிடுங்கி நடவடிக்கை களைப்பறிப்பதிலும் அதிகமான நேரத்தைச் செலவிட வேண்டியிருக்கும். இவை யாவும் பெண்களின் வேலைகள். இப்பொழுது பிரசித்தி பெற்றுள்ள ஓர் ஆபிரிக்க ஆராய்ச்சிப் பரிசீலனையில் எல்தர் போன்ற குறிப்பிட்டது இதோ: “நலீன தொழில் நுட்ப முறைகள் புகுத்தப்பட்ட கிராமங்களில் விவசாய வேலைகளில் பெண்களின் பங்கு 55 சதவிகிதத்திலிருந்து 68 சதவிகிதத்துக்கு உயர்ந்துள்ளது.”

தர்க்க நியாயத்துக்கு மாருக உணவு உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான முயற்சி பெண்களைப் புறக்கணிக்குமேயானால், அப்பொழுது சகாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான முயற்சியும் அப்படியே செய்யும். உலக சகாதார தாபனம் கூறியுள்ளவாறு, அபிவிருத்தியடைந்து வரும் உலகில் ஏற்படும் சகல நோக்களிலும் ஏறக்குறைய முக்கால் பங்கையும் கோதாக்கையும்,

தண்ணீர் வசதியையும், சுகாதார முறைகளையும், ஏமளிப்பையும் (நோய் பாதியாது பாதுகாத்துக் கொள்ளும் முறை), சுகாதாரக் கல்வியையும் அபிவிருத்தி செய்வதன்மூலம் தடுத்துவிடலாம் — இந்துக்கையில் எல்லாம் பெண்களே பெரும் பொதுப்பை ஏற்கின்றனர். ஆனால், சுகாதாரப் பாதீடு களில் (வைவு செலவுத் திட்டங்கள்) முக்கால் பங்குப் பணம் ஜனத்தொகையில் ஒரு சிறு தொகையினருக்கும் பெருஞ்செலவில் நோய் நிவாரண சேவைகள் வழங்குவதற்காக — ஆண்களின் பேரில் ஆண்களால் — செலவிடப் பட்டு வருகிறது.

(20ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஐமியர் சேமலாப நிதியும் திறை சேரி உண்டியல்களில் பெருமான வில் முதலீடு செய்தன. அந்த வருடத்தில் திறை சேரி உண்டியல் இருப்பில் வங்கியல்லாத துறையின் பங்களிப்பு 17 சதவீதமாக உயர்ந்திருப்பதனை அட்டவணை காட்டுகிறது.

கடந்த தசாப்தத்தில் திறை சேரி உண்டியல்களின் அனுமதிக்கப்பட்ட உச்ச எல்லை மூன்று முறை உயர்த்தப்பட்டது. (செப்டம்பர் 1970ல் ரூ. 10 கோடி; ஜூலை 1972ல் ரூ. 50 கோடி; நவம்பர் 1976ல் ரூ. 45 கோடி; ஆக மொத்தம் ரூ. 105 கோடி) நவம்பர் 1976ல் விதிக்கப்பட்ட உச்ச எல்லையான ரூ. 300 கோடி அடுத்து வந்த மூன்று வருடங்களில் (1977—79) தொடர்ந்தும் இருந்து வந்தது. உச்ச எல்லையை மேலும் 300 கோடி ரூபாவால் உயர்த்திய அன்மையை அதிகரிப்புக்கள் (மார்ச், ஜூலை 1980) இது வரை காலமும் பதிவு செய்யப் பட்ட மிகக்குடிய தொகையாகும்.

உச்ச மட்டம் எவ்வளவு தாரத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டது என்பது முக்கியமில்லை; இந்த உச்ச எல்லை தற்காலிக நோக்கங்களுக்காக பயன்படுத்தப்படுகின்றதா அல்லது (வருமானம் கிடைக்காத) வரவு செலவுத் திட்டக்குறைகளை நிதிப்படுத்துவதற்காக அது தொடர்ந்தும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறதா என்பதே இங்கள் பிரச்சினையாகும். இறுதியில் திறை சேரி உண்டியல்களில் தஞ்சம் புக நேரிட்ட சில கடந்த பொருளீயல் நோக்கு செப்./அக். 1980

ஞால் அனுபவங்களை இங்கு பரி சீலனை செய்தல் பொருத்தமுடையதையாயிருக்கும். 1972, 1976, 1979 ஆகிய வருடங்களில் திறை சேரி உண்டியல்களில் கணிசமான அளவு அதிகரிப்புக்கள் நிகழ்ந்துள்ளதனை அட்டவணை காட்டுகிறது. “செப்டம்பர் — உச்சம்பர் 1972 வங்கி வேலை நிறுத்தம் காரணமாகவே 1972ல் திறை சேரி உண்டியல்களில் கூடியாவில் தங்கியிருக்க நேரிட்டது” என அவ்வாண்டுக்குரிய மத்திய வங்கி அறிக்கை கூறுகிறது. மறுபுறத் திட்ட 1976ல் ஏற்பட்ட ரூ. 35 கோடி அதிகரிப்பு வேறுவகையான சில சூழ்நிலைகளை எழுந்தாரகும். செலவு மதிப்பீட்டு மற்ற சேர்க்கைகளும் வருடம் மறுவதும் திறை சேரி அனுபவித்து வந்த பணக் கஷ்டங்களும் இந்நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள அரசாங்கத்தை நிர்ப்பந்தித்தன. (வருடாந்த அறிக்கை, 1976) வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளுக்கும் உண்மையான செயற்பாடுகளுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட மூலவள் இடைவெளியொன்றை நிதிப்படுத்துவதற்காக இங்கு திறை சேரி உண்டியல்கள் பயன்பட்டுள்ளன. இதனால் 1976ம் ஆண்டில் பண நிரம்பல் 35 சதவீதத்தால் அதல் அதிகரித்தது.

1979ம் வருடத்திலும் இதே போன்ற ஒரு நிலை உருவானது அவ்வருடத்தின் பணக் குறை, வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 500 கோடியாக மதிப்பிடப்பட்டிருந்த போதிலும் இறுதியில் அது ரூ. 760 கோடியாக அதிகரித்திருந்தது. இது மதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருந்த செலவுகள் சில 25 சதவீதத்தால் அதிகரித்தமையை விளைவாகும்.

திறை சேரி உண்டியல்களின் உச்ச எல்லையை (ரூ. 350 கோடியாக) அதிகரித்தமைக்கான காரணங்களை பின்வருமாறு சூக்கிக்கூறலாம்.

முதலாவதாக, கடந்த மூன்று வருட காலத்தில் அரசாங்கத்தின் வருவாய்களும் செலவுகளும் இருமடங்கினிவிடவும் அதிகரித்துச் சென்றுள்ளன. 1976ல் 570 கோடி ரூபாவாக இருந்த அரசு வருமானம் 1980ல் ரூ. 1230 கோடியாக (115 சதவீதத்தால்) அதிகரித்தது. இதே போன்று 1980ம் ஆண்டுக்கான செலவு மதிப்பீடு ரூ. 2120 கோடியாகும்; இது 1976ன் அளவை விடவும் 125 சதவீத அதிகரிப்பாகும். இதே காலப்பிரிவிலில் வரவு செலவுத் திட்ட

இடைவெளி 147 சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளது. அரசு நிதியின் புதிய பரிமாணங்களுடன் இணைந்து செல்லும் வகையில் திறை சேரி உண்டியல்கள் மீது கடன் பெறும் உச்ச எல்லை அமைதல் வேண்டும். 1976ம் வருடத்தில் விதிக்கப்பட்டிருந்த உச்ச எல்லையான ரூ. 300 கோடி அவ்வருடத்தையை அரசு செலவினங்களின் மூன்றில் ஒன்றுக்கும், வருமானத்தின் 52 சதவீதமாகவும், இருந்தது புதிய உச்ச எல்லையான ரூ. 600 கோடி 1980ம் ஆண்டுச் செலவுகளின் 49 சதவீதமாகும். எனவே முன்னர் நிலவினந்த விதிதாராங்களை ஒத்தனவாகவே புதிய மட்டங்கள் இருந்து வருகின்றன.

இரண்டாவதாக, எல்லாத்துறைகளிலும் பொதுவான ஒரு செலவு அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருப்பதுடன், இதன் காரணமாக அரசாங்க செலவு மதிப்பிடப்பட்ட மட்டங்களுக்கு அப்பால் சென்றுள்ளது. மகாவளி, ஸ்ரீ ஜயவர்த்தனபுர, லீடமைப்பு போன்ற பெருந் திட்டங்களின் நீர்மானச் செலவுகள் அதிகரித்துள்ளன. “முன்னித் திட்டங்கள் என்று அழைக்கப்படும் இம்முன்று பெருந் திட்டங்களின்தும் செலவுகளில் ஏற்பட்டிருக்கும் அதிகரிப்புக்கள் மட்டும் ரூ. 1200 கோடி வரை உள்ளது.” (பதில் நிதியமைச்சர், முன்சார்ட் 10-07-80)

முன்றுவதாக, அரசு திணைக்களங்களுக்கு குறிப்பாக உணவு ஆணையாளருக்கு வழங்கப்பட்ட மற்ற பணங்களில் கணிசமான அதிகரிப்புக்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. திறை சேரி உண்டியல்கள் குறித்து அன்மையில் நடைபெற்ற பாராளுமன்ற விவாதத்தின்போது பேசிய பதில் நிதியமைச்சர், வழுமையாக உணவு ஆணையாளர் திணைக்களம் 2 அல்லது 2½ மாதங்களுக்குத் தேவையான அரிசி, மா இருப்புக்களை வைத்திருக்கிறது என்றும் அந்த அளவு இப்பொழுது 5 மாதங்கள் வரை இருக்கிறதென்றும் சொன்னார். “திறை சேரி உணவு ஆணையாளருக்கு 100 கோடி ரூபாவை முற்பண்மாக செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது என்பதையே இது காட்டுகிறது.” இதற்கான வரவு செலவுத் திட்ட ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்படுவதில்லை.

இலங்கையின் மீன்பிடிக் கைத்தொழில்

70 களிலும் 80 களிலும் அதன் போக்குகள்

-லால் ஒ அவ்விள்

எம்மைச் சுற்றியுள்ள கடற் பரப்பி இம் உள்ளாட்டு நீர் நிலைகளிலும் பெருமளவில் காணப்படும் மீன் வளங்கள் இதுவரை சரியாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. திட்டமிடப்பட்ட ஓர் ஒழுங்கு மறையில் இவ்வளங்கள் பயன்படுத்தப்படுமாயின், நாட்டின் பொருளாதாரத்துக்கு கடற்பெருமிற்றுறை ஒரு கணிசமான பங்களிப்பை வழங்கும் என்பது வெளிப்படை. இத்துறையில் இதுவரை காலமும் மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டங்களும் அபிவிருத்தி முயற்சிகளும் இவ்வண்மையின் மின்புலத்திலிருந்தே ஒரு வாகன, எனினும், ஏதோ சில காரணங்களில் அவை எதிர்பார்க்கப்பட்ட விளைவுகளைப் பெற்றுத்தாரவில்லை. எனினும், 1983ம் ஆண்டிலிருந்து செயற்படுத்தப்படவிருக்கும் புதிய பெருந் திட்டம் கடற்பெருமிற்றுறையின் செழிப்புக்கும், வளர்ச்சிக்கும் வழிவிடுமென இக்கட்டுரையாளர் உகம் தெரிவிக்கிறார்.

இலங்கையானது அதன் அமைப்பு காரணமாக 1,100மைல் நீளமான கடற்கரையைக் கொண்டிருக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளது. இக்கரையோரமெங்கும் மீன்பிடிக்கக் கூடிய சாத்தியங்களும் காணப்படுகின்றன. அத்துடன், 3,44,000 ஏக்கர் உள்ளாட்டு நீர் நிலைகளும் (ஏரிகள், நீர்த் தேக்கங்கள் முதலியன்), 300,000 ஏக்கர் விஸ்தீரணமான உவர் நீர்க்கடலேரிகளும், சிற்றருவிகளும் சேத்து வெத்துவளர்க்கவும் களஞ்சியப்படுத்தல் அடிப்படையில் சேர்த்து வைத்து வளர்க்கவும் இவை உதவும். எனவே, இப்பிராந்தியத்திலுள்ள ஏனைய நாடுகளை விட, இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில், கடற்பெருமிற் துறையானது ஒப்பிட்டு ரீதியில் கூடிய முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், மொத்த தேசிய உற்பத்தி யில் மீன்பிடித்துறையின் பங்களிப்பானது கடந்த பல வருடங்களாக, ஒரு சதவீதத்துக்கும் சிறிது அதிகமாக மாத்திரமே இருந்து வந்தன்னால் இதேவேளை மொத்த உள்ளூர் உற்பத்தியுடன் சேர்க்கப்படும் இதன் மொத்தப் பெறுமதியும் மிக மிகச் சிறிய தொன்றுகளே காணப்பட்டது; 1979ல் 18,501 மில்லியன் ரூபாவாகக் காணப்பட்ட இம் மொத்தப் பெறுமதியில், ஆக 217 மில்லியன்

ரூபாவே இத்துறையிலிருந்து கிடைத்தது.

1972ன் கடற்பெருமிற் புள்ளிவிவரக் கணக்கெடுப்பின்படி, கடற்பெருமிற் துறையான துசமார் 43,000 குடும்பங்களின் வருமான, தொழில் வாய்ப்பு மூலமாகக் காணப்பட்டது. இக்குடும்பங்கள் அனைத்தும் சுமார் 1000 கிராமங்களில் சிறநிக் கிடைத்தன. கடற்பெருமிறில் முற்றிலும் ஈடுபட்டோர் என்னிக்கை சுமார் 58,000 அல்லது மொத்த தொழிற்பட்டாளர்த்தில் (தொழிலாளர் எண்ணிக்கையில்) சுமார் 2.5 சதவீதமென மதிப்பிடப்பட்டது. இத்தகவலின் பிரகாரம் 2,55,000 பேர் இக் கடற்பெருமிலாளரில் தங்கியிருப்போராகக் காணப்பட்டனர். இது தவிர, இன்னும் 7000 பேர் கடற்பெருமிறுடன் தொடர்புடைய, பொருள் விநியோகம், சில்லறை விற்பனை போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். சுமார் 17,000 பேர் இத்தகையோரில்

தங்கியிருக்கக் காணப்பட்டனர். பட்டு கட்டல், வலை தயாரிப்பு, ஜஸ் உற்பத்தி போன்ற தொழில்களில் மேலும் 7,400 பேர் ஈடுபட்டிருந்தனர்; 18,000 பேர் இவர்களில் தங்கியிருந்தனர். இவ்வடிப்படையில் மொத்தம் 72,000 பேர் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளதுடன், சுமார் 3,00,000 பேர் இவர்களில் தங்கி வாழ்வோராகவும் இருந்தனர். 1980 மார்ச்சில் கடற்பெருமிற் அணுமதச் செய்திக் கைத்தொழில் துறையில் மொத்தம் 79,000 பேர் ஈடுபட்டிருந்ததாகத் தெரிவித்தது; இத்துடன் கணிசமான ஒரு தொகையினர் பகுதி நேர தொழிலாளர்களாகவும் காணப்பட்டனர்.

1972ம் ஆண்டை அடுத்த காலங்களில் தலா நுகர்வில் ஒரு வீழ்ச்சி அவதானிக்கப்பட்டாலும் கூட, மக்களின் மிருகப் புரதச் சத்து நுகர்வில் வாய்ப்பு மூலமாகக் காணப்பட்டது. இக்குடும்பங்கள் அனைத்தும் சுமார் 1000 கிராமங்களில் சிறநிக் கிடைத்தன. கடற்பெருமிறில் முற்றிலும் ஈடுபட்டோர் என்னிக்கை சுமார் 58,000 அல்லது மொத்த தொழிற்பட்டாளர்த்தில் (தொழிலாளர் எண்ணிக்கையில்) சுமார் 2.5 சதவீதமென மதிப்பிடப்பட்டது. இத்தகவலின் பிரகாரம் 2,55,000 பேர் இக் கடற்பெருமிலாளரில் தங்கியிருப்போராகக் காணப்பட்டனர். இது தவிர, இன்னும் 7000 பேர் கடற்பெருமிறுடன் தொடர்புடைய, பொருள் விநியோகம், சில்லறை விற்பனை போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். சுமார் 17,000 பேர் இத்தகையோரில்

மீன் நுகர்வு

கடற்பெருமிற்துறை அபிவிருத்தித் திட்டச் செயற்பாட்டின் பிரதான இலக்குகளுள் ஒன்று, 1983ம் ஆண்டைவில் மீனின் தலா நுகர்வை 44 இருந்தலாக அதிகரித்து (இது கடற்தொழிலங்களில் மீனின் தலா நுகர்வில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியை மாற்றிய மைப்ப பதையே குறிக்கிறது), அதன் மூலம் மக்களின் போஷாக்கு மட்டத்தை அதிகரிப்பதாகும். புரதச் சத்துக்கான மூலமென்ற அந்தல்தீவிருந்து மீனின் முக்கியத்துவம்

அட்டவணை 1

கடற்பெருமிற் உற்பத்தி

சேர்க்கப்பட்ட பெறுமானம்	179	201	217
மில்லியன் ரூபாயில்			
முந்திய ஆண்டை விட	5.3	12.3	7.9
மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் %	1.1	1.2	1.1

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி.

பொருளியல் நோக்கு செப்./அக். 1980

குறையும்பதற்கு மிக மிகக் குறைந்த சாத்தியங்களே உள்ளன. மாற்றுப் புரதச் சத்து மூலங்களான இறைச்சி, பால், முட்டை, தானியங்கள் போன்றவைற்றின் உற்பத்தி, விநியோகம் என்பனவற்றில் காணப்படும் ரிச்சினைகளைக் கருத்திற் கொள்கையில் இவ்வண்மையுலப்படுகிறது. 1972ல் தலை மீன் நுகர்வு 31.99 இருத்தலாகக் காணப்பட்டது. 1976ல் இந்துகர்வு மட்டம் 23.94 இருத்தலாக வீழ்ச்சி மட்டந்தது. (இதே ஆண்டில் இந்துகர்வு மட்டம் நோர்வேயில் 133 இருத்தலாகவும், ஜப்பானில் 122 இருத்தலாகவும், தாய்லாந்தில் 84 இருத்தலாகவும் இருந்தது) 1977ல் தலை நுகர்வானது 22.92 இருத்தலை அடைந்தது. இது இத்தசாப்தத்தில் ஆகக் குறைந்த மட்டமாகும். மருத்துவ ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் பொர்சினபடி ஒரு நபர் ஒரு நாளைக்கு 60 கிராம் மீனை அல்லது வருடத்துக்கு 48 இருத்தல் மீனை நுகர வேண்டும். ஆனால், 1978ல் கிடைத்த மொத்த மீன் விநியோகம் 1,58,196 தொன் னாகும். இது, 1,49,576 தொன் உள்ளூர் உற்பத்தியையும், 8,617 தொன் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மீனையும் (சரச் சம நிறை) உள்ளடக்கியிருந்தது. 1978ன் நடுவருட சனத் தொகையான 1,41,84,000 ஐக்கு கருத்திற்கொண்டு பார்க்கையில் அந்த ஆண்டின் தலை மீன் நுகர்வு 24.98 இருத்தலாக இருந்தது. 1977ன் 22.92 இருத்தலுடன் ஒப்பிடுகையில் இது 2.06 இருத்தல் அல்லது 9 சகவீத அதிகரிப்பைக் காட்டியது.

அட்டவணை 2—காட்டு வது போன்று மீனின் தலை நுகர்வில் அட்டவணை 2

மீனின் உற்பத்தி, விநியோகம், நுகர்வு—1972--1979·

(1000 தொன்னில்)

விவரம்	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979
மீனின் மொத்த உள்ளூர் உற்பத்தி ஏற்றுமதி (பச்சைமீனுக்குச் சமானமானது)	100	99	109	127	134	137	154	166
நுகர்வக்காக கிடைக்கும் மொத்த உள்ளூர் விநியோகம்	0.6	1.3	1.8	1.4	2.7	3.1	4.5	6.2
இறக்குமதி கை (பச்சைமீன் சமானம்)	99	98	107	126	131	134	149	160
மொத்த மீன் விநியோகம்	86	48	37	32	16	9	9	25
உள்ளூர் நுகர்வில் உள்ளூர் மீன் விநியோகத்தின் வீதம்	185	144	144	158	147	143	158	185
நடு ஆண்டுச் சனத்தொகை (மில்லியனில்)	54	68	74	80	89	94	95	86
மீனின் வருடாந்த தலை நுகர்வு (இருத்தலில்)	13.0	13.1	13.3	13.5	13.7	13.9	14.2	14.4
	32.0	24.8	24.2	26.1	23.9	22.9	25.0	23.6
—மூலம்: கடற்ரேழில் அமைச்சு								

பொருளியல் நோக்கு செப்/அக். 1980-

களில் காணப்பட்ட வீழ்ச்சியுடன், வருடாந்த தலை நுகர்விலும் தொடர்ச்சியான ஒரு வீழ்ச்சி தொடர்ந்த வருடங்களில் அவதானிக்கப்பட்டது. 1977ல் தலை நுகர்வானது 22.92 இருத்தலை அடைந்த தொடன், இறக்குமதிகள் 9,143 தொன்னை அடைந்தன. 1978ல் கருவாடு, பதப்படுத்தப்பட்ட மீன் என்பவற்றின் இறக்குமதியானது 1977-ன் இறக்குமதி ஒழுங்கிலேயே அமைந்திருந்தன. ஆனால் மாசிக் கருவாட்டின் இறக்குமதி, கிட்டத் தட்ட 60 சத வீதத்தால் குறைக்கப்பட்டது. அதற்கு முந்திய மீனிலிருந்து கிடைக்கிறதென்பதாகும். 1979ல் தலை நுகர்வானது 28.6 இருத்தலாக அதிகரித்ததென்று இலும், இதற்கான காரணம் உயர் இறக்குமதி வீதமாகும். முன்னேய ஆண்டுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் இது விகிதாசாரப்படியான ஒரு வீழ்ச்சியை உள்ளூர் விநியோகத் தில் ஏற்படுத்தியது.

மீன் இறக்குமதி

கடந்த ஆண்டில், 25,514 தொன் மீனும், மீன் உற்பத்திப் பொருட்களும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. இதே வேளை, 1978-ல் இங்ஙனம் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட தொகை 8,617 தொன்னாகும். 1972ம் ஆண்டு தொட்டு, இறக்குமதி செய்யப்படும் மீனின் தொகை வீழ்ச்சியடைந்தே வந்துள்ளது. இந்த ஆண்டில்தான் தலை மீன் நுகர்வும் ஆகக் கூடியதாக 31.99 இருத்தலாகக் காணப்பட்டது. இதே போன்று ஆகக் கூடிய தொகை மீன் இறக்குமதி செய்யப்பட்டதும் (85,480 தொன்) இந்த ஆண்டிலேயே. இறக்குமதி

மீனினதும், மீன் உற்பத்திப் பொருட்களதும் இறக்குமதிப் பெறுமதி கடந்த இரு வருடங்களப்பகுதியில் முன்னெப்போதுமில்லாதன் அதிகரிப்பைக் காட்டியது. இறக்குமதிப் பெறுமதியானது,

1977-ன் 19.9 மிலியன் ரூபா வினிருந்து, 1978ல் 34.2 மிலியன் ரூபாவாக அதிகரித்து, 1979ல் 192 மிலியன் ரூபாவாக ஒரு திசீக் பராச்சலீக் காட்டியது. மாசிக் கருவாட்டின் இறக்குமதியிலேயே ஆகத் கூடியாவு அதிகரிப்புக் காணப்பட்டது. இதன் அலகுப் பெறுமதி 1978ல் அநேகமாக இரண்டு மடங்காகி. மின்னர் 1979ல் (1978ஜூ விட) மேலும் இரண்டு மடங்காக அதிகரித்தது. எனிலும், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மாசிக் கருவாட்டின் தொகை 1978-ன் 2, 36, 037 கிலோ கிராமமிருந்து 1979ல் 1,11758 கிலோ கிராமாகக் குறைவற்றது. இவ் விரு வருடங்களிலும் தலா நுகர்வுமட்டம் ஓர் அதிகரித்த போக்கைக் காட்டியது. இதே போன்று இறக்குமதிச் செலவும் அதிகரித்தது. அத்துடன் உள்ளுர் உற்பத்தியில் காணப்பட்ட அதிகரிப்பும் சிறிதளவு முக்கியத்துவத் துடன் இங்கு குறிப்பிட வேண்டிய தொன்றுகும். அட்டவணை-2ல் 1973-ன் 99,000 தொன்னிலிருந்து 1978-ன் 1,54,000 தொன்னை உள்ளுர் உற்பத்தியானது ஓர் உயர்ச்சியைக் காட்டினாலும் கூட மக்களுக்கு விநியோகம் செய்யப்பட்ட தொகையில் எத்தகைய மெய் அதிகரிப்புக்கஞ்சும் காணப்பட வில்லை. உள்ளுர் உற்பத்தியில் ஏற்றுமதி கன் முக்கிய ஓர் இடத்தைப் பெற வில்லை; எனவே மொத்த விநியோகத்தில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சிக்கான காணத்தை விளக்க முடியவில்லை. எதிர்மறையாக, 1972ல் மொத்த விநியோகத்தில் 46 சதவீதமாகக் காணப்பட்டது. இறக்குமதிகள், 1978ன் மொத்த விநியோகத்தில் 5 சதவீதமாக வீழ்ச்சியற்று மறு நுகர்வை அதிகரிக்க உதவிற்று.

எற்றுமதிகள்

1979-ல் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட மொத்த மீனின் தொகை 3,941 தொன்னாகும். இதன் பெறுமதி

அட்டவணை-3

இறக்குமதியான மீனின் அலகுப் பெறுமதி (தொன்—ரூபாவில்)

வகை	1977	1978	1979
மாசிக் கருவாடு	5,914	9,352	16,451
கருவாடு	2,140	6,034	9,085
பதனிடப்பட்ட			
மீன்	5,637	7,319	11,052
ஏனையன	23,746	10,306	13,333

293-6 மிலியன் ரூபாவாகக் காணப்பட்டது. 1978ல் இது 233.02 மிலியன் ரூபாவாகவும், 1977ல் 94.88 மிலியன் ரூபாவாகவும் காணப்பட்டனம் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. 1977 ஜூன் 1978ல் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட இருவின் தொகை 51 சதவீதத்தால் அதிகரித்தது. இதேவேளை சிங்க இருவின் ஏற்றுமதி 36 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியற்றது. 1978ல் இவ்விரு பண்டக்களினதும் ஏற்றுமதிப் பெறுமதியானது 195.59 மிலியன் ரூபாவாக அல்லது ஏற்றுமதிகளின் மொத்தம் பெறுமதியில் 84 சதவீதமாகக் காணப்பட்டது. 1979ல் சிங்க இருவின் ஏற்றுமதியில் கணிசமான ஒரு வீழ்ச்சிகாணப்பட்டாலும், இருல் ஏற்றுமதியானது, தொகையளவில் சிங்க இருவின் ஏற்றுமதியில் சுமார் 20 சதவீதத்தாலும் பெறுமதி செலவில் சுமார் 60 சதவீதமியாக அதிகரித்தது. இருல் ஏற்றுமதிப் பெறுமதியானது 1978ன் 158.3 மிலியன் ரூபாவிலிருந்து, 1979ன் 242.9 மிலியன் ரூபாவாக அதிகரித்தது. இதேவேளை ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது தொகையானது 1978ன் 2 மிலியன் கிலோ கிராமமிருந்து 1979ன் 2.4 கிலோகிராமாக அதிகரித்தது. உரையை வகுக்க முடிப்பட்ட இருல், சிங்க இருல் என்பன பிரதானமாக, ஜப்பான், ஜக்ஷி அமெரிக்கா, நெதர்லாந்து, அவுஸ்த்ரேலியா போன்ற நாடுகளுக்கும் சுருப் பிலி, கடல்டடை, மீன் சினை என்பன சிங்கப்பூருக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.

1970ன் 505 தொன்னிலிருந்து 1978ல் 4,542 தொன்னை மீன் ஏற்றுமதியானது அதிகரித்தமையானது கடற்றெழுமில் துறையின் வருமானத்தையும் படிப்படியாக அதிகரிக்கச் செய்தது. இவ்வேற்றுமதி அதிகரிப்பின் காரணமாக உள்ளுரில் சில ரக மீன்களின் விநியோகம் குறைந்துவிட்ட தென்

குறை கூறப்பட்டாலும் வருமானத்தில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பை இங்கு கருத்திற்கொள்ள வேண்டும் உள்ளுர் துகர்வுக்கான உற்பத்தியுடன் ஒப்பிடுகையில், இது துறையினான் முன்னேற்றம் வெகுது துரிதமானதாகக் காணப்பட்டது ஜந்தான்டுத் திட்டத்தின் பிரகாரம் 1976ல் அடைய உத்தேசிக்கப்பட்ட 16 மிலியன் ரூபா இலக்கு 1974-லேயே தாண்டப்பட்டுவிட்டது. அதன் மின்னர் உயர் இலக்குகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டன. 1976ல் 1,537.6 தொன் இருலும், சிங்க இருலும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. இதன் மூலம் கிடைத்த வெளிநாட்டுச் சௌரவனி 64.6 மிலியன் ரூபாவாகும் ஏனைய மீன் உற்பத்திப் பொருட்களையும் உள்ளடக்கும்பட்சத்தில் மொத்தப் பெறுமதி 75 மிலியன் ரூபாவைத் தாண்டும். இதேவேகம் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப்படுமான்பது ஜூலையே குறிப்பாக, சிங்க இருல் இனம் முடிந்துவிடும் அபாயம் காணப்படுவதன் காரணமாக இவ்வங்கம் ஏற்பட்டுள்ளது.

கடற்றெழுமில் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் பிரகாரம் 1983 வரை, ஏற்றுமதிகள் முழு நியதிகளில் (நாற்று வீதமல்ல) அதிகரித்துச் செல்லுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனினும், கட்டுப்பாடுகளின்றி ஏற்றுமதிக்கென வளங்கள் காணப்படுவதன் அபாயங்கள் பற்றி கடற்றெழுமில் அவைச்சுமிகக் கவனத்துடன் இருக்கிறது. இதனையுத்து ஏற்றுமதிகளைக் கட்டுப்படுத்தத் தீர்மானித்து, ஓரளது, மீன்வரும் தலைவர்களைப்பூர்த்தி செய்தால் மட்டுமே அதிகரித்த ஏற்றுமதிகளுக்கு அனுமதி வழங்குவதெனவும் தீர்மானித்துள்ளது.

(அ) உள்ளுர் மீன் விநியோகத்தில் கூடிய பங்கு வகைகாத உயர்விலை மீன் இனங்கள்,

(ஆ) உற்பத்திச் செய்யுறையில் ஓர் உயர் வேலைவாய்ப்பு, சேர்க்கப்பட்ட பெறுமான உள்ளடக்கம் என்பன காணப்படுகின்றன.

(இ) மீன் வளங்கள் குறையும் அபாயம் அல்லது உயிர்ச் சூழலியவில் வேறு தாக்கங்கள் இல்லை.

(ஈ) வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலம் பெறப்படும் வெளி நாட்டுச் சௌரவனிச் சம்பாத்தியம் கணிசமானவை மீன் பொருளியல் நோக்கு செப்./அக். 1980

அட்டவணை—4

மீன் ஏற்றுமதிகளின் அலகுப் பெறுமதி
(தொன் ரூபாவில்)

வரை	1977	1978	1979
இருஷல்	40,281	81,617	105,118
சிங்கி இருஷல்	81,865	137,288	117,007
சுருப் பீலியும்			
மீன் சினையும்	64,610	27,154	178,163
கடல்டடை	34,541	94,842	104,466
மீன் (உயிருடன் அல்லது குளிருடன் ப்பட்டது)	21,264	46,124	8,344
ஏனையன	8,218	9,655	14,979

—மூலம்: கடற்ரெழில் அமைச்சர்

வளர்ப்பு அல்லது இது வரை பெறப்படாத மீன் வளங்களைப் பிடிக்க மேற்கொள்ளப்படும் முயற் சிக்கை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஏற்றுமதிப் பிரேரணைகள் முன் ஆரியம் பெறும்.

மீன் உற்பத்தி—

நன்ஸீர் மீன் உற்பத்தி

1972க்கும் 77க்குமிடைப்பட்ட 5 ஆண்டு காலப் பகுதியில் உள்ளூர் மீன் உற்பத்தி கமார் 34,000 தொன்னால் அதிகரித்தது. அடுத்த மூன்றுண்டு காலப் பகுதியான 1976—79 காலப் பகுதியில் உற்பத்தியானது மேலும் 34,000 தொன்களால் அதிகரி த் தது. 1972ன் மொத்த மீன் உற்பத்தி கமார் 100,110 தொன்னாகக் காணப்பட்டது. (கரையோர மீன்பிடி 89.90 சதவீதம், ஆழ்கடல், மீன்பிடி 2.51 சதவீதம், உள்நாட்டு மீன்பிடி 8.3 சதவீதம்). இவ்வுற்பத்தியின் மொத்தப் பெறுமதி 184.60 மில்லியன் ரூபாவை மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1972ல் மொத்த மீன்பிடி 133,731 தொன்னாகக் காணப்பட்டது. (கரையோர மீன்பிடி 90.37 சதவீதம், ஆழ்கடல், தூரப் பகுதி மீன்பிடி 0.4 சதவீதம், உள்ளூர் மீன்பிடி 9.23 சதவீதம்) இதன் மொத்தப் பெறுமதி 520.8 மிலியன் ரூபாவை மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1977-ன் 136.381 தொன் உற்பத்தியிடன் ஒப்பிடுகையில், நன்ஸீர் மீன்பியுயன்து 154,121 தொன்னாகக் காணப்பட்டது. இது 17,640 தொன் அல்லது பெறு மதியும் முறையே 799.10 மிலியன் ரூபாவாகவும், 1135.20 மிலியன் ரூபாவாகவும் காணப்பட்டது. 1977ம் ஆண்டில் இத்தொகை முறையே 598.60 மிலியன் ரூபாவாகவும் 806.70 மிலியன் ரூபாவாகவும் காணப்பட்டது.

பொருளியல் நோக்கு செப்./அக். 1980

பைக் காட்டியதைன், இந்த ஆண்டின் முதல் காலாண்டில் 41,980 தொன் மீன்பிடிக்கப்பட்டது. இது 1979ன் இதோலப் பகுதியைவிட 15 சதவீதம் அதிகரிப்பாரும்.

கரையோர மீன்பிடி

உண்மையான சாதனையைமதிப் பீடு செய்யுமிடத்து கரையோர உப துறை தவிர்ந்த ஏனைய துறை களில் ஒரு தேக்க நிலை காணப்பட்டதென்பது தெளிவாகும். கரையோர மீன்பிடி 1,46,507 தொன் னாக்க காணப்பட்டது; இது அதற்கு முந்திய ஆண்டான 1978 ஜூனிட, 11,763 தொன் அல்லது 8.7% அதிகமாரும். 1978ன் மீன்பிடி 1,34,744 தொன்னாக்க காணப்பட்டது. இது 1977ம் ஆண்டின் மீன்பிடித் தொகையை விட சிறிதனவு அதிகமாரும்.

28—32' இன்போர்ட் இயந்திரப் படகுகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதன் மூலமும், அவுட்போர்ட் மோட்டாரினால் இயங்கும் சிறிய இயந்திர மீன்பிடிப் படகுகளின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டுவதன் மூலமும், 28—32' வரை இயந்திரப் படகுகளின் உற்பத்தித் திறனையும், இயந்திரமற்ற படகுகளின் உற்பத்தித் திறனையும் அதிகரிப்பதன் மூலமும், கரையோர மீன்பிடித்துறையில், மீன் உற்பத்தியைப் பெருக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. 28—32' இன்போர்ட் என்ஜின் படகுகள், சிறிய இயந்திரம் பொருத்தப்பட்ட படகுகள் என்பவற்றின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்காது விட்டதால் ஏற்பட்ட தவறுள்ளது. இலக்குகளை எம்துவகைப் பாதித்துவான்து கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஓரளவு திறமையின்மை காரணமாக, 28—32' படகுகளைக் கடற்ரெழில் கூட்டுறை வசூக்கங்களுக்கு வழங்குவதில் ஏற்பட்ட தாமதம், வாடகை அடிப்படையில் படகுகளைக் கொள்வனவு செய்வதில் கூட்டுறை சங்கங்கள் திறமையின்றிக் காணப்பட்ட மூயும் மீன்பிடி வலைகள் கிடையாதிருந்தமை, நிர்மாணச் செலவுகள் அதிகரித்ததன் காரணமாக படகுகளின் உற்பத்தியில் காணப்பட்ட வீழ்ச்சி, படகு கட்டத் தேவையான மரம் மற்றும் பொருள்களில் ஏற்பட்ட பற்றுக்குறை, பைபர் கிளாஸ் மூலப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட வெளிநாட்டுச்

படகுகளுக்காகும் பெரிய மூலதனச் செலவுகள், ஆழ்கடல் மீன் பிடித்துறையில் போதிய அனுபவம் இன்மை போன்றன வெல்லாம் வெளி நாட்டுத்தவியுடன் தான் சீர்செய்யப்படலாமென கடற்றெழுமில் அமைச்சு முடிவு செய்துள்ளது.

அனுமதிப்பத்திர அடிப்படையில் வெளிநாட்டுப் படகுகளை இங்கு மீன் பிடிக்க அனுமதிக்கும் விஷயத்தைபற்றி அமைச்சர் யோசித்து வருகிறது. சில வெளிநாட்டு மீன் பிடி கம்பெனிகளுக்கு ஏற்கனவே வழங்கிய அனுமதியை அவை உரிய பிரகாரம் பாரிக்காமை, இங்களை அனுமதிப்பத்திற்கும் வழங்கி மேற்கொள்ளப்படும் மீன் பிடித்தல் நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வை செய்தலிலுள்ள பிரச்சினைகள் என்பன இதற்குக் காரணமாகும். வெளிநாட்டு முகவர் நிலையங்கள் சம்பந்தப்படும் பட்சத்தில் மீன் பிடித்துறையில் திறமையான ஒரு கட்டுப்பாட்டை உறுதி செய்வது அமைச்சர்க்குப் பெரும் பிரச்சினையாகவுள்ளது. கடந்த பொருளாதார வீழ்ச்சியின் போது இப்பரிச்சார்ந்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு, இது சாத்தியமல்லவென நிருபிக்கப்பட்டது.

உள்நாட்டு மீன்பிடி

உள்ளூர் மீன்பிடியானது 1977ம் ஆண்டின் 12,863 தொண்ணிலிருந்து 1978ம் ஆண்டின் 16,474 தொண்ணாக அதிகரித்தது. 1972-76ம் ஆண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் படி, 1976-ன் முடிவில் உற்பத்தியானது 10,000 தொண்ணால் அதிகரிக்க வழி செய்திருந்தது. அதாவது அடிப்படை வருடமான 1970ன் இலக்கை விட 90 சதவீத அதிகரிப்பாக இது காணப்பட்டது. இவ்விதிகரிப்பு பின்வரும் வகையில் பெறப்பட வேண்டியிருந்தது:-

1973-ல் ஒரு குறுகிய காலத் திட்டம் வரையப்பட்டது; இதன் பிரகாரம், உற்பத்தியில் 36,500 தொன் அதிகரிப்புடன் கூடிய ஓரிலக்கு எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இதனையடுத்து 1974-ல் இக் குறுகிய காலத் திட்டம் குதிப்பிக்கப்பட்டு இவ்விலக்கு அதிகரிப்பானது 21,700 தொண்ணாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. எனினும், சாதனையானது எதிர்பார்க்கப்பட்டன வில்லை; அத்துடன் 1976-ல் உண்டு.

மையான உற்பத்தியானது, 12,343 தொண்ணுக்க் காணப்பட்டது. 1978ல் உற்பத்தியானது 21,000 தொண்ணை எய்திற்று. (இது கடலேரி மீன்பிடித்தலையும் உள்ளடக்கியது)

உற்பத்திக் குறைவுக்கான காரணங்கள் பின்வருவன எனக் காட்டப்பட்டுள்ளன:

(அ) வட மத்திய மாகாணத்தில் நிலவிய கடும் வரட்சி

(ஆ) ஏக்கருக்கான உற்பத்தியில் அதிகரிப்பின்மை.

(இ) மீன்களைக் கொண்டுள்ளனர்ஸ் நிலைகளை ஒழுங்காகவும், தீவிரமாகவும் அறுவடை செய்து கொள்ளத் தவறியமை; நீர்ப்பாசனம், குடிநீர் போன்றவற்றுக்கென இந் நீர்நிலைகள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டியிருந்தமை இதற்குக் காரணம்.

(ஈ) நாளாந்த அடிப்படையில் வாழ்க்கைக்கான மீன் பிடித்தொழில் செய்யும் நிரந்தர ஊர்வாசிகள், இடம் பெயர்ந்து செல்லும் வர்த்தக மீனவர்களைத் தடை செய்தல்.

(உ) 1978ன் குறுகிய காலத்திட்டம் தோல்வியற்றமை.

(ஊ) ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள புதிய உள்ளீடுகளான படகுகள், வலைகள், பம்புகள் போன்றவற்றை அறிமுகம் செய்வதில் தோல்வி.

(எ) நன்ஸீர் மீனவர்க்கு ஊக்குவிப்புகள் இன்மை.

(ஏ) விஸ்தரிப்புச் சேவைகள் போதாமை.

(ஐ) உள்ளூர் மீன்பிடியை முகாமைத்துவம் செய்வதற்குத் தேவையான சட்டத்திட்டங்களை நிறைவேற்றத் தவறியமை.

வளர்ச்சி ஒரு பெரும் தேக்கநிலையில் காணப்பட்ட ஒரு துறை இதுவாகும். கடல் மீன்பிடித்துறையைப் போலன்றி உற்பத்தியாவது இங்கு அதிக பிரச்சினைகளை கொண்டுவருமென்பதே இதற்கான காரணமாகும். கடல் மீன்பிடித்தலைப் போலன்றி, இங்கு கிடைக்கும் மீன்வளத் தொகையானது, களஞ்சியப்படுத்தவென விநியோகிக்கப்படும் தொகையிலும், அறுவடை அலகுகளின் எண்ணிக்கையிலுமே தங்கியுள்ளது. மற்றப்பிரச்சினை கடல் மீனுக்கு நிலவும் தீர்க்கமான நுகர்வாளர் விருப்பமாகும். இதனால் உள்ளூர் மீன்பிடித்துறை

மானது வெகு கவர்ச்சியான ஒரு துறையாகக் காணப்படவில்லை. மேற்கூறிய காரணங்களுடன், மீன்வளர்ப்பு நிலையங்கள் பொருத்தமற்ற இடங்களில் நிறுவப்பட்டுள்ளதுடன் போதிய நீர் விநியோகமின்றிப் பாதிப்புற்றுள்ளன.

இத்தடைகளை அகற்றி, உற்பத்தியைப் பெருக்கவென கடற்றெழுமில் அமைச்சர் பின்வரும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவள்ளது.

(அ) அமைச்சின் மீன்வளர்ப்பு, களஞ்சியப்படுத்தல் மத்திய நிலையங்களையிலைவமைத்தல் ஏற்கனவே உள்ள நிலையங்களை விருத்தி செய்வதும் இதலுள்ளடங்குகிறது.

(ஆ) பொருத்தமான படகுகளையும் உபகரணங்களையும் பயன்படுத்தி, இந் நீர் நிலையங்களில் மீன்பிடித்தல் ஸ்தாபிக்கவும், முன்னேற்றவுமென, பிரதான, நடுத்தர நீர்த்தேக்கங்களில் பரீட்சார்த்த மீன்பிடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்.

(இ) நன்ஸீர் மீன்பிடித்தலுக்குத் தேவையான படகுகள் உபகரணங்கள் என்பவற்றைக் கொள்வனவு செய்வதற்கான கடன்களை வழங்கல்.

(ஈ) உள்ளூர் மீனவர்கள் வருடாவருடம் எல்லா வசதிகளும் நிரமிய 250 மீன்பிடிப் படகுகளைக் கொள்வனவு செய்வதற்கான மான்யங்களை வழங்கல்.

(உ) தெரிவு செய்யப்பட்ட 4 பெரும் ஏரிகளில் முன்னேடித்திட்டங்களைச் செயற்படுத்தல் எல்லா வசதிகளும் நிரமியப் படகுகளைவாடகைக்கு விடல் பரீட்சார்த்த அடிப்படையில் மீன்சாரமீன்பிடியை மேற்கொள்ளல் என்பவற்றையும் இத்திட்டங்கள் உள்ளடக்கும்.

(ஊ) சிற்சிறு நன்ஸீர் நீர்நிலைகளிலும் மீன்களைப் பாதுகாத்துவைக்கவும், வளர்க்கவுமான கிட்டங்களை உருவாக்கல், பருவகால, தோட்டப்புற ஏரிகளையும் இது உள்ளடக்குகிறது. இது தொடர்பான முன்னேடித்திட்டங்கள் 5 ஏரிகளில் மேற்கொள்ளப்படவள்ளது.

(எ) கூட்டுக்குள் மீன் வளர்ப்பதற்கான ஒரு பரீட்சார்த்த முயற்சியை மேற்கொள்ளல்.

அத்துடன், உள்நாட்டு ஏரிகள், நீர்த்தேக்கங்கள் என்பவற்றில் மீன்பிடியை மேற்கொள்ள வென, பொருளியல் நோக்கு செப்./அக். 1980

எல்லா வசதிகளையும் கொண்ட சுமார் 800 மோட்டார் இயந்திர மற்ற படகுகளை அமைச்ச உபயோகிக்கவள்ளது. குளி மீன் வளர்ப்பை உருவாக்கி வளர்த்து ஸ்தாபிக்கும் நோக்கத்துடன், 100 வெவ்வேறு அலகுகளைக் கொண்ட ஒரு முன்னோடித் திட்டமும் ஆரம் பிக்கப்பட்டுள்ளது. இம் மீன்பிடித் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளோருக்கு அரசு வங்கிகளினுடைக மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

இத்திட்டம் வெற்றிகர மா க ஆழுங் செய்யப்பட, ஆராய்ச்சி, பயிற்சியும் விஸ்தரிப்பும், சந்தைப் படுத்தலும் பதப்படுத்தலும் ஆகிய துறையில் கணிசமான முயற்சியும் முதலீடும் அத்தியாவசியம். இவ்வகுமச்சங்கள் திட்டத்தின்சம்பந்தப்பட்ட பருத்திகளில் கவனத்துக்கெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. வெளி நாட்டு நிதிப்படுத்தலுக் கென ஒரு நிர்வாழ் உயிரின் அடிவிருத்தி, பயிற்சித் திட்டமொன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. முன்னோடிச் செயற்சியிற்கி நிலையங்களை ஸ்தாபிக்கவுள்ள இத்திட்டம். ஆராய்ச்சி, முகாணமத்துவம், விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள், வர்த்தக ரீதியில் மீனை வளர்ப்போர் ஆகிய ரூபாக்கஞ்சான பயிற்சி யை வழங்க சணிக்கான வசதிகளைக் கொண்டிருக்கும். வளர்ப்பயன்பாடு சொட்டபான மூண்பாடுகளைச் சீர் செய்யும் நோக்கத்துடன், கடற் பெருமில் சட்டத்தின் கீழ், புதிய பிழிகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. சம்பந்தப்பட்ட எல்லாப் பகுதி மினாருக் மூழு ஒத்துழைப்புடன், இம் முன்னோடு மாவட்ட ரீதியில் தீர்த்து வைக்கப்படும்.

உவர் நீர் நிலைகளைப் பொறுத்துள்ளில் பரந்த அடிப்படையில் அமைந்த மீன் வளர்ப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். உள்நாட்டு மீன்வளர்ப்பு நடவடிக்கைகளின் அபிவிருத்தி கீட்கென, தேவையான ஆராய்ச்சி, விஸ்தரிப்பு வசதிகளும் வழங்கப்படவேண்டும். இம் மீன்பிடித் துறை அபிவிருத்தியானது, நன்னீர் மீன்பிடித்துறையை விடவும் வேகம் குறைந்து காணப்படுவதே இதற்குக் காரணம். ஒரேயொரு பொரிய மீன் வளர்ப்பு நிலையம் பிற்றிப்பையில் இயங்கி வருகிறது. ஆனால், இம் மத்திய நிலையம் பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியுள்ளது. நீர் விதியோகம் இதில் முக

கியமானது. இத்தகைகள் காரணமாக, உவர் நீர் மீனுற்பத்தியில் கணிசமான ஒரு தொகை, 1983க்கு முன்னர் எதிர்பார்க்கப்பட முடியாதுள்ளது. ஆனால், எதிர்காலத்தில் பலமான ஒரு அத்திவரத்தை நிறுவ அமைச்ச நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. இலங்கையின் மீன்பிடிக் கைத்தொழிலாளரும் அதன் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பலவும் எதிர்பார்த்த இலங்கை எய்துவதில் தவறியமைக்காகப் பிரபலமாகியுள்ளது. இவற்றுள்பல, பெரும் இலட்சியங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், தவற ஒன்று முறையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதுடன், யதர்த்த மூர்வமற்றதெனவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதனால் அவை எய்த வேண்டிய இலக்கை எய்தத் தவறின. புதிய பெருத்திட்டத்துக்கான தமது முகவரயில், பழைய திட்டங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்ட தற்போதைய கட்டிரூழியில் அமைச்சர், “இத்திட்டங்களுட் சில ஒரு பொதுத் துறை நிறுவனத்தில் அல்லது கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பொறுப்புக் களை ஒப்படைத்துவிட்டு, இத்தகைய நிறுவனங்களுக்குத் துறையில் மீது ஏனைய திட்டங்கள் தங்கியிருந்தன. இரங்குமதிக் கட்டிடப்போகேன், இதற்காணப்பட்ட அபாயக்கள் என்பன காரணமாக நிலைய மேலும் மேரசமாகியது. வரியும், தனியார் துறையினர் முதலீடு செய்த துறையில் மீன்பிடித் தீர்த்தப்படவில்லை.”

இதன் தேவை நிலைய மாதிரிகளில், மீன்பிடிக் கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கான அளவுகளைக் காற்ற படாடோபத் திட்டங்களி லும் தீர்மானங்களிலும் கடற் பெருமில் அமைச்ச சிக்கித் தலிக்க வேண்டி யேற்பட்டது. தற்போதைய அபிவிருத்தித் திட்டத்தை (கடற்காலத் திட்டங்களின் குறைகள் யாவற்றையும் இதுகணக்கீடுத்துக் கொண்டுள்ளது) எதிர்நோக்கும் சவால், (முன்னைய திட்டங்கள் எய்தத் தவறிய வீண்மான) நிர்ணயித்த இலக்கை அடைவதாகும். தற்போதைய திட்டத்தின் குறிக்கொண்டு அடுத்த ஐந்து வருடங்களில் உற்பத்தியை அநேகமாக இருமடங்காகப் பெருக்குவதாகும். இது 1983-ல் இலங்கையின் மீன் உற்பத்தியை 3,00,000 தொகைகளுக்குவதற்கும், நுகர்வாளர்கள் தற்போதைய மட்டத்தைவிட்டு சதவீதம் கூடப் பெற்றுக் கொள்ளவும் வழிசெய்யும். சருக்காகக் கருவதாயின் இத்திட்டத்தின் கோட்பாடானது. “பெரிய படசூரையும், புதிய உபகரணங்களையும் கொண்டு, புதிய மீன்பிடித் திட்டங்களில் கவனம் செலுத்துவதை விடுத்து, தற்போதுள்ள மீன்பிடிப் பிரதேசங்களில்—குறிப்பாகக் கரையோரப் பகுதிகளில்—படசூரையின் இயக்கத்தைக் கணிசமான அளவு அதிகரிப்பதே ஆகும். புதிய பொது நிறுவனங்கள் உருவாக வேண்டுமென்ற கருத்தை இத்திட்டம் கொண்டிருந்தாலும், மீன்பிடித்தல், படகு கட்டல் நடவடிக்கைகளில் இவை நேரடியாக ஈடுபடல் குறைக்கப்பட்டு, அப்பணிகள் தனியார் துறையினருக்கு வழங்கப்படும்.” 1980 அளவில் மீன் உற்பத்தியை 3,00,000 தொன் மூக் அதிகரிப்பதற்கு எதிர்பார்க்கப்படும். அடிப்படை வழிவகைகள் இதுவிடவாகும். உற்பத்தியை இருமடங்காகப் பெருக்கும் இத்தகைய ஒரு திட்டம் இந்நாட்டின் உற்பத்தியாளர்களும், நுகர்வாளர்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைத்துமென்பதில் இவ்விதமிருந்து அத்துடன் இது, பொருளாதாரத்தில் கடற்பெருமில் துறை வழங்கும் பங்கை அதிகரிசூழ்மனப்பதும் நிச்சயம்.

எம்மைச் சுற்றியுள்ள கடற்பரப்பிலும் உள்நாட்டு நீர் நிலைகளிலும் பெருமளவில் காணப்படும் மீன் வளமுகள் இதுவரை சரியாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. திட்டமிடப்பட்ட ஓர் ஒழுங்கு முறையில் இவ்வளம்கள் பயன்படுத்தப்படுமாயின், நாட்டின் பொருளாதாரத்துக்கு கடற்பெருமிற்றுறை ஒரு கணிசமான பங்களிப்பை வழங்கும் என்பது வெளிப்பட்ட 1983ம் ஆண்டிலிருந்து செயற்படுத்தப்படவிருக்கும் புதிய பெருந்திட்டம் கடற்பெருமிற்றுறையில் இருப்புக்கும், வளர்ச்சிக்கும் வழிவடிமென பொதுவாக எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பொருளியல் நோக்கு

மக்கள் வங்கி ஒரு சமூகப்பணித் திட்டமாக “பொருளியல் நோக்கை” வெளியிடுகின்றது. பாரபடசமற்ற பரிசீலனைகள், கருத்தாழமிக்க கலந்துரையாடல்கள் என்பன மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்திப் படிமுறையிலும் ஆர்வத்தினே உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதே எமது குறிக்கோளாகும். நாட்டின் மிக முக்கியமான சமூக, கலாசாரத் தேவைகள் குறித்து வங்கியின் வளங்கள் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறுபட்ட திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றிருக்கும்.

மேலும், மக்கள் வங்கி, நாடெங்கனும் சிதறிக்காணப்படும் 200 க்கும் அதிகமான அதன் கிளைகள் மூலமும், சுமார் 550 கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கிகள் மூலமும், கடற்பெருமில் வங்கிகள் மூலமும் விரிவான சகல வங்கிச் சேவைகளையும் வழங்கி வருகின்றது. உலகெங்கனுமிருக்கும் முகவர்கள், பிரதிநிதிகள் என்போரின் உதவியுடன் சர்வதேச வர்த்தகம், கொடுப்பனவுகள் என்பன குறித்த சகல அம்சங்களையும் வங்கி மேற்கொண்டு வருகின்றது.

மக்கள் வங்கி வெளியீடு

வீலை நூ. 2/25

பொருளியல் நோக்கில் சுரசரிக்கப்படுவற்றைப் பேற்றுக் குறிப்புடன் மீளப் பிரசரிக்கவோ மேற்கோள் காட்டவோ அனுமதியுண்டு.